

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Nazwa studiów podyplomowych: wczesne wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcie rodziny (studia kwalifikacyjne)

Wymiar kształcenia (sem.): 4 semestry

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA

1. Pedagogika specjalna

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie ze stanem rozwoju współczesnej pedagogiki specjalnej. Obszary pedagogiki specjalnej, specjalności, interdyscyplinarny wymiar pedagogiki specjalnej oraz aspekty historyczne. Założenia biopsychospołecznej koncepcji niepełnosprawności, rodzaje i przyczyny niepełnosprawności. Zmiany w podejściu do osób z niepełnosprawnością, zmiany w definiowaniu pedagogiki specjalnej. Prawa podstawowe określone w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka (ang.: UNCRC) oraz Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych (ang.: UNCRPD).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe problemy pedagogiki specjalnej jako nauki interdyscyplinarnej, pojęcia cele, zadania, zasady; kontekst historyczny pedagogiki specjalnej i współczesne tendencje oraz systemy kształcenia dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; skalę zjawiska niepełnosprawności w Polsce i na świecie; zakresy pedagogiki specjalnej oraz przyczyny, rodzaje niepełnosprawności.

Umiejętności (potrafi): identyfikować i interpretować złożone zjawiska i systemy wsparcia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz zasoby środowiska; dokonać krytycznej analizy systemów wsparcia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania i udzielania wsparcia dla dzieci zagrożonych niepełnosprawnością i z niepełnosprawnością, ich rodzin oraz środowiska pozarodzinnego; przestrzegania zasad etyki w pracy z dziećmi i rodziną; ciągłego dokształcania zawodowego; przyjęcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z dzieckiem i rodziną dziecka zagrożonego niepełnosprawnością i z niepełnosprawnością.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG2; SP_P7S_WG3; SP_P7S_WG4; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KR2; SP_P7S_KR3.

Liczba ECTS: 1.

2. Przygotowanie pedagogiczne do pracy z dziećmi i uczniami z SPE

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie ze specyfiką i istotą pracy z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; aktami prawnymi dotyczącymi wsparcia tej grupy uczniów w procesie edukacji. Pedagogika specjalna w kontekście zmian (kształcenie specjalne, kształcenie integracyjne, edukacja włączająca). System edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością. Regulacje prawne w zakresie kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Rodzina i środowisko pozarodzinne dziecka z niepełnosprawnością Dziecko, uczeń, dorosły z niepełnosprawnością w społeczeństwie - integracja i włączenie społeczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): skalę zjawiska niepełnosprawności w Polsce i na świecie; zakresy pedagogiki specjalnej oraz przyczyny, rodzaje niepełnosprawności; funkcjonalne następstwa niesprawności dla rozwoju dziecka i wsparcia rodziny; regulacje prawne w zakresie kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; regulacje prawne dotyczące

organizacji i prowadzenia wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka; sytuacje rodziny małego dziecka zagrożonego niepełnosprawnością, z niepełnosprawnością.

Umiejętności (potrafi): identyfikować i interpretować złożone zjawiska i systemy wsparcia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz zasoby środowiska; rozpoznać i zinterpretować potrzeby i zasoby rodziny dziecka zagrożonego niepełnosprawnością i z niepełnosprawnością; projektować zajęcia edukacyjne, stosować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów z zakresu dydaktyki specjalnej; indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści nauczania do potrzeb dzieci i uczniów, zwiększać umiejętności poznawcze, kompetencje społeczne i integrację rówieśniczą.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania i udzielania wsparcia dla dzieci zagrożonych niepełnosprawnością i z niepełnosprawnością, ich rodzin oraz środowiska pozarodzinnego; przestrzegania zasad etyki w pracy z dziećmi i rodziną; ciągłego dokształcania zawodowego; przyjęcia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z dzieckiem i rodziną dziecka zagrożonego niepełnosprawnością i z niepełnosprawnością.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG3; SP_P7S_WG4; SP_P7S_WG5; SP_P7S_WG6; SP_P7S_WG7; SP_P7S_WG8; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UW5; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KR2; SP_P7S_KR3.

Liczba ECTS: 5.

3. Dydaktyka specjalna

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie ze stanem rozwoju współczesnej dydaktyki specjalnej. Geneza i tendencje rozwoju dydaktyki specjalnej; kierunki rozwoju dydaktyki specjalnej w Polsce i krajach anglosaskich; potrzeby edukacyjne uczniów jako przesłanki procesu nauczania-uczenia się; cele kształcenia specjalnego, programy kształcenia dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; kanony i zasady dydaktyki specjalnej; dydaktyki szczegółowe/specjalistyczne w obrębie dydaktyki specjalnej; paradygmaty w dydaktyce specjalnej ze szczególnym uwzględnieniem behawioryzmu i konstruktywizmu dydaktycznego; pojęcie metod opartych na dowodach i ich znaczenie w kształceniu specjalnym; skuteczne metody w kształceniu specjalnym i integracyjnym; współczesne formy organizacji procesu kształcenia uczniów; zasady i metody ewaluacji działalności dydaktycznej w szkole; zasady i metody ewaluacji działalności dydaktycznej w szkole; projektowanie zajęć dydaktycznych z wykorzystaniem optymalnych strategii i metod kształcenia; wychowawcze aspekty lekcji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): dydaktykę specjalną jako naukę teoretyczną i empiryczną, klasyfikację dydaktyki specjalnej na dydaktyki szczegółowe, dydaktykę specjalną w kontekście porównawczym i interdyscyplinarnym; koncepcje i systemy dydaktyczne kształcenia specjalnego; organizację procesu kształcenia dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: zasady, metody, proces kształcenia w aspekcie trudności związanych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi dzieci i uczniów z różnymi zaburzeniami w rozwoju, zasady ewaluacji i efektywność podejmowanych działań edukacyjnych.

Umiejętności (potrafi): projektować zajęcia edukacyjne, stosować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów z zakresu dydaktyki specjalnej; indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści nauczania do potrzeb dzieci i uczniów, zwiększać umiejętności poznawcze, kompetencje społeczne i integrację rówieśniczą; pracować w zespole, pełnić w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, planować i realizować złożone działania pedagogiczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością dydaktyczną; wykazywania cech refleksyjnego praktyka, świadomego znaczenia profesjonalizmu w pracy zawodowej; samodoskonalenia.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG9; SP_P7S_WG10; SP_P7S_WG11; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UW5; SP_P7S_UW6; SP_P7S_KK3; SP_P7S_KK4; SP_P7S_KK5.

Liczba ECTS: 4.

4. Diagnostyka w pedagogice specjalnej

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie ze stanem współczesnej diagnostyki w pedagogice specjalnej. Istota diagnozy psychopedagogicznej; związki badań diagnostycznych z badaniami naukowymi; ocena funkcjonalna i jej miejsce we współczesnej pedagogice specjalnej; przydatność diagnostyki psychopedagogicznej dla działań edukacyjnych, opiekuńczych, rehabilitacyjnych, resocjalizacyjnych w różnego typu placówkach; podstawowe obszary diagnostyczne w pedagogice; logika procesu diagnostycznego i jego etapy; procedury i rodzaje metod diagnostycznych; etyczne aspekty badań diagnostycznych; opór w diagnozie i techniki radzenia sobie z nimi; charakterystyka wybranych metod, powszechnie stosowanych w psychopedagogicznej diagnostyce przedszkolnej i szkolnej; diagnoza sprawdzająca i ewaluacja skuteczności programów oddziaływań edukacyjnych, resocjalizacyjnych i terapeutycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczne podstawy diagnozowania w pedagogice specjalnej; podstawy, cele, założenia, obszary i cechy diagnozy; rozróżnia procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych w pedagogice specjalnej – analizy jakościowe i ilościowe; przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń rozwoju; modele diagnozowania w pedagogice; zasady i normy etyczne związane z diagnozowaniem w pedagogice specjalnej.

Umiejętności (potrafi): analizować dokumenty i prace dziecka i ucznia pod kątem określenia jego możliwości i specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz środowiskowych uwarunkowań jego funkcjonowania; interpretować wyniki diagnozy pedagogicznej; konstruować proste narzędzia do diagnozy pedagogicznej; planować ewaluacje procesu edukacyjno-terapeutycznego dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu diagnostycznego; podejmowania współpracy z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, dziećmi i uczniami w poszukiwaniu przyczyn trudności; dzielenia się wiedzą z nauczycielami prowadzącymi zajęcia z dzieckiem lub uczniem i jego rodzicami lub opiekunami na rzecz zapewniania mu optymalnych warunków rozwoju w środowisku włączającym.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG14; SP_P7S_WG15; SP_P7S_WG16; SP_P7S_WG17; SP_P7S_WG18; SP_P7S_WG19; SP_P7S_UW7; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW9; SP_P7S_UW10; SP_P7S_KK6; SP_P7S_KK7; SP_P7S_KK8.

Liczba ECTS: 4.

5. Praktyka zawodowa w placówkach edukacyjnych z dziećmi ze SPE (C7)

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie ze specyfiką funkcjonowania przedszkola, innych placówek systemu oświaty, w których jest odbywana praktyka, w szczególności: zadaniami opiekuńczo-wychowawczymi, organizacją pracy, zakresami zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzajem prowadzonej dokumentacji; zasadami zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i innej placówce systemu oświaty i poza nimi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę funkcjonowania przedszkola/placówki realizującego/realizującej WWR, w którym jest odbywana praktyka, w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji z uwzględnieniem systemu

wsparcia realizowanego w ramach WWR; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i innej placówce systemu oświaty i poza nimi.

Umiejętności (potrafi): obserwować funkcjonowanie dziecka lub ucznia oraz nauczyciela w przedszkolu; dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG12; SP_P7S_WG13; SP_P7S_UW11; SP_P7S_UW12; SP_P7S_KK9.

Liczba ECTS: 4.

6. Model i standardy wczesnego wspomaganie rozwoju i wczesnej interwencji – podstawy teoretyczne

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z istotą wczesnej interwencji i wczesnego wspomaganie rozwoju, pojęciami, założeniami, funkcjami. Wczesna interwencja a wczesne wspomaganie rozwoju jako kompleksowa, skoordynowana pomoc dziecku i rodzinie - pojęcia, założenia, zadania i funkcje. Założenia koncepcyjne biopsychospołecznego modelu niepełnosprawności. Możliwości i sposoby zastosowania biopsychospołecznego modelu niepełnosprawności w pracy z dzieckiem i rodziną przez specjalistów na etapie poznania zasobów dziecka i rodziny, oceny, planowania oraz realizowania pracy terapeutycznej. Organizacja, modele i standardy wczesnego wspomaganie oraz wczesnej interwencji terapeutycznej na świecie i w Polsce. Organizacja opieki i wychowania małego dziecka i systemu wsparcia rodziny w Polsce. Standardy organizacji systemu wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wspierania rodziny (WWR).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia wczesna interwencja, wczesne wspomaganie rozwoju dziecka, interwencja kryzysowa; zasady organizacji opieki i wychowania małego dziecka w Polsce; rozwiązania organizacyjne, modele i standardy wczesnego wspomaganie oraz wczesnej interwencji terapeutycznej stosowane na świecie; założenia biopsychospołecznej koncepcji niepełnosprawności; możliwości i sposoby zastosowania biopsychospołecznego modelu niepełnosprawności w pracy z dzieckiem i rodziną przez specjalistów na etapie diagnozy, planowania oraz realizowania pracy terapeutycznej; założenia nowego modelu wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcia rodziny w Polsce; standardy organizacji systemu wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wspierania rodziny (WWR).

Umiejętności (potrafi): opisać organizację, modele i standardy wczesnego wspomaganie oraz wczesnej interwencji terapeutycznej; założenia nowego modelu organizacji wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcia rodziny w działaniach międzysektorowych; dokonać analizy organizacji opieki i wychowania małego dziecka i systemu wsparcia rodziny w Polsce; zastosować założenia biopsychospołecznego modelu niepełnosprawności w pracy z dzieckiem i rodziną oraz środowiskiem pozarodzinnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia odpowiedzialności za przygotowanie i realizację zajęć wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcia rodziny, mająca przekonanie o skuteczności stosowania metodyk projektowych; wykorzystania zdobytej wiedzy i umiejętności; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i wsparcia rodziny i jego środowiska pozarodzinnego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG20; SP_P7S_WG21; SP_P7S_WG22; SP_P7S_WG23; SP_P7S_WG24; SP_P7S_WG25; SP_P7S_WG26; SP_P7S_UW13; SP_P7S_UW14; SP_P7S_UW15; SP_P7S_KK11; SP_P7S_KK15; SP_P7S_KK23.

Liczba ECTS: 1.

7. Trening interpersonalny

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z istotą treningu interpersonalnego. Trening interpersonalny: budowanie zaufania w grupie, umiejętności rozpoznawania i kontrolowania emocji, komunikacja interpersonalna (aktywne słuchanie, parafrazowanie, przekazywanie informacji zwrotnych, klaryfikacja), rozwiązywanie konfliktów, asertywność, granice w relacjach międzyludzkich, radzenie sobie ze stresem, relaksacja i wizualizacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): założenia treningu interpersonalnego: wie na czym polegają rozmowy, negocjacje oraz poziomy konfliktu, jak kontrolować swoje emocje i odczytywać je u innych osób, jak zaplanować i przeprowadzić negocjacje, zna i rozumie zagadnienie psychoedukacji oraz wsparcia psychospołecznego rodziny oraz środowiska pozarodzinnego dziecka z zaburzeniami rozwojowymi, zagrożonego niepełnosprawnością i ze stwierdzoną niepełnosprawnością, zasady przeprowadzania treningów umiejętności interpersonalnych w pracy z rodziną oraz w zespole WWR.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole WWR: obserwuje, rozumie i interpretuje zachowania i postawy członków zespołu, rodziny wobec siebie oraz dziecka z niepełnosprawnością, rozumie samego siebie oraz rozmówców przez poszerzenie wiedzy i świadomości na temat umiejętności miękkich niezbędnych w komunikacji, wyjaśnia i przekazuje w sposób zrozumiały informacje dotyczące profilu funkcjonalnego dziecka, oceny funkcjonalnej, ekomapy, założeń indywidualnego planu wczesnego wspomaganie rozwoju i wsparcia rodziny (IPWWR), świadomie wykorzystywać wiedzę w zakresie wsparcia informacyjnego, emocjonalno-społecznego, określenia w porozumieniu z rodziną i zespołem celów i strategii WWR, negocjacji, rozwiązywania problemów, zachowania w sytuacji kryzysowej oraz propagowania integracji i włączenia społecznego dziecka i rodziny oraz ich środowiska.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): autorefleksji nad rozwojem zawodowym, mając świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego; przyjęcia odpowiedzialności za przygotowanie i realizację zajęć wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcia rodziny, mając przekonanie o skuteczności stosowania metodyk projektowych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG29; SP_P7S_UW18; SP_P7S_KK10; SP_P7S_KK15.

Liczba ECTS: 1.

8. Profil kompetencyjny specjalisty WWR

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z kompetencjami zespołu WWR i poszczególnych specjalistów. Profil kompetencyjny zespołu WWR i specjalisty WWR (wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcia rodziny). Modele współpracy specjalistów i ich zastosowanie we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka i rodziny, zasady i sposoby organizacji pracy zespołów WWR, metody i sposoby diagnozowania i podnoszenia jakości współpracy specjalistów WWR.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres kompetencji specjalisty WWR i poszczególnych członków zespołu WWR.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić znaczenie transdyscyplinarnego, kompleksowego podejścia w procesie wspomaganie rozwoju małego dziecka oraz umie wskazać zależności między obszarami działań; organizować pracę w zespołach WWR, przy uwzględnianiu poszczególnych modeli współpracy; ocenić jakość organizacji pracy zespołu WWR, dostosowywać modele współpracy zespołu WWR do potencjału rozwojowego potrzeb i zasobów dziecka i rodziny oraz środowiska pozarodzinnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej specjalisty WWR, wykazuje cechy refleksyjnego praktyka, świadomego znaczenia profesjonalizmu w pracy zawodowej, dostrzega potrzebę samodoskonalenia się; odpowiedzialnego przygotowania się do realizacji zadań i podejmowania odpowiedzialności oraz wypełniania zobowiązań społecznych, w tym komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne i społeczne.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG27; SP_P7S_UW16; SP_P7S_UW17; SP_P7S_KK12; SP_P7S_KK14.

Liczba ECTS: 1.

9. Monitoring i ewaluacja pracy w zespole (superwizja we WWR)

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z teoretycznym i praktycznym wymiarem pojęć: monitoring i ewaluacja. Założenia oraz przebieg superrewizji i interwizji we wczesnym wspomaganiu rozwoju.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): modele współpracy zespołu WWR i stosuje je w pracy z dzieckiem i rodziną, wiedząc, jak należy organizować pracę zespołów WWR, formy i sposoby działań na rzecz podnoszenia jakości pracy zespołów WWR, w tym zadania interwizji i superrewizji, zna metody i narzędzia oceny jakości organizacji pracy zespołu WWR; swoje zasoby (możliwości i ograniczenia) w zakresie prowadzenia wsparcia dziecka i rodziny, poczynwszy od jego planowania, zarządzania ryzykiem po fazę realizacji i wdrożenia danego rozwiązania w organizacji WWR.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić znaczenie transdyscyplinarnego, kompleksowego podejścia w procesie wspomagania rozwoju małego dziecka oraz wskazać zależności między obszarami działań; pracować w zespole WWR: obserwuje, rozumie i interpretuje zachowania i postawy członków zespołu, rodziny wobec siebie oraz dziecka z niepełnosprawnością, rozumie samego siebie oraz rozmówców przez poszerzenie wiedzy i świadomości na temat umiejętności miękkich niezbędnych w komunikacji, wyjaśnia i przekazuje w sposób zrozumiały informacje dotyczące profilu funkcjonalnego dziecka, oceny funkcjonalnej, ekomapy, założeń indywidualnego planu wczesnego wspomagania rozwoju i wsparcia rodziny (IPWWR), świadomie wykorzystywać wiedzę w zakresie wsparcia informacyjnego, emocjonalno-społecznego, określenia w porozumieniu z rodziną i zespołem celów i strategii WWR, negocjacji, rozwiązywania problemów, zachowania w sytuacji kryzysowej oraz propagowania integracji i włączenia społecznego dziecka i rodziny oraz ich środowiska; czynnie uczestniczyć w badaniach zespołowych w charakterze współtwórcy postępowania badawczego i realizatora powierzonych mu zadań szczegółowych; prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierając je argumentacją w kontekście koncepcji naukowych, udokumentowanych badaniach naukowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej i zasięgania porad od członków zespołu w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów; odpowiedzialnego przygotowania się do realizacji zadań i podejmowania odpowiedzialności oraz wypełniania zobowiązań społecznych, w tym komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne i społeczne; przyjęcia odpowiedzialności za przygotowanie i realizację zajęć wczesnego wspomagania rozwoju dziecka i wsparcia rodziny, mając przekonanie o skuteczności stosowania metodyk projektowych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG28; SP_P7S_WG30; SP_P7S_UW16; SP_P7S_UW18; SP_P7S_UW28; SP_P7S_UU1; SP_P7S_KK13; SP_P7S_KK14; SP_P7S_KK15.

Liczba ECTS: 1.

10. Ocena zasobów rodziny - ekomapa

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z oceną zasobów rodziny i ich wykorzystania w procesie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka i wsparcia rodziny - ekomapa. Modele funkcjonowania rodziny małego dziecka, systemowe ujęcie rodziny. Model skoncentrowany na rodzinie i model społecznego wsparcia w środowisku. Czynniki warunkujące funkcjonowanie rodziny małego dziecka. Funkcje i zadania rodziny małego dziecka zagrożonego niepełnosprawnością lub ze zdiagnozowaną niepełnosprawnością, typy wsparcia rodziny. Ocena zasobów rodziny i ich wykorzystanie w procesie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka i wsparcia rodziny - ekomapa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): założenia systemowego ujęcia rodziny oraz modelu skoncentrowanego na rodzinie; założenia modelu społecznego wsparcia w środowisku, w którym funkcjonuje rodzina; specyfikę rodziny małego dziecka (jako środowiska wychowawczego), jej zadania i znaczenie; podstawowe zasady współpracy z rodziną uwzględniając przy tym, możliwości i potrzeby poszczególnych jej członków (matek, ojców, rodzeństwa); metody, techniki, narzędzia służące do rozpoznania potrzeb i zasobów rodzinnych; podstawowe metody, techniki i narzędzia oceny relacji pomiędzy rodzicami a dzieckiem oraz środowiskiem pozarodzinnym.

Umiejętności (potrafi): pracować w zespole WWR: obserwuje, rozumie i interpretuje zachowania i postawy członków zespołu, rodziny wobec siebie oraz dziecka z niepełnosprawnością, rozumie samego siebie oraz rozmówców przez poszerzenie wiedzy i świadomości na temat umiejętności miękkich niezbędnych w komunikacji, wyjaśnia i przekazuje w sposób zrozumiały informacje dotyczące profilu funkcjonalnego dziecka, oceny funkcjonalnej, ekomapy, założeń indywidualnego planu wczesnego wspomagania rozwoju i wsparcia rodziny (IPWWR), świadomie wykorzystywać wiedzę w zakresie wsparcia informacyjnego, emocjonalno-społecznego, określenia w porozumieniu z rodziną i zespołem celów i strategii WWR, negocjacji, rozwiązywania problemów, zachowania w sytuacji kryzysowej oraz propagowania integracji i włączenia społecznego dziecka i rodziny oraz ich środowiska; wykorzystywać systemowe ujęcia rodziny oraz założenia modelu skoncentrowanego na rodzinie w procesie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka i wsparcia rodziny; znaleźć sposoby i drogi oddziaływań do zaspokajania potrzeb rodziny; rozpoznawać potrzeby oraz zasoby rodzinne, zestawiać dane istotne dla przygotowania ekomapy rodziny i środowiska pozarodzinnego; prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierając je argumentacją w kontekście koncepcji naukowych, udokumentowanych badaniach naukowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy sytuacji wewnątrz rodziny oraz jej miejsca w środowisku; podejmowania działań na rzecz zadań rodziny w zakresie kształtowania jej profilaktycznej, opiekuńczo-wychowawczej funkcji wobec dziecka; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i wsparcia rodziny; współpracy ze specjalistami z zespołu diagnostyczno-rehabilitacyjnego oraz rodziną dziecka w zakresie opracowania profilu funkcjonalnego dziecka, ekomapy rodziny, oceny funkcjonalnej i IPWWR.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG31; SP_P7S_WG32; SP_P7S_WG33; SP_P7S_WG34; SP_P7S_WG35; SP_P7S_WG37; SP_P7S_UW18; SP_P7S_UW19; SP_P7S_UW20; SP_P7S_UW21; SP_P7S_UW28; SP_P7S_KK16; SP_P7S_KK17; SP_P7S_KK20; SP_P7S_KK21.

Liczba ECTS: 1.

11. Metodyka pracy z rodziną

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z metodyką pracy z rodziną dziecka zagrożonego lub z niepełnosprawnością. Kształtowanie relacji wewnątrz rodziny: więź emocjonalna, spójność rodziny, adaptacja do sytuacji, elastyczność w przystosowaniu się rodziny, budowa wzajemnego zaufania, autonomia i integracja przy poszanowaniu indywidualności każdego członka rodziny. Proces komunikacji w rodzinie i z rodziną (zasady i

sposoby przekazywania informacji, zasady planowania rozmów z wykorzystaniem technik komunikacji interpersonalnej). Wsparcie emocjonalne i społeczne rodziny w zespole WWR (rola wsparcia, typy wsparcia, programy wsparcia, zasady udzielania wsparcia, spójność działań zespołu WWR).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody, techniki, narzędzia służące do rozpoznania potrzeb i zasobów rodzinnych; możliwości wykorzystywania zasobów rodzinnych oraz środowiska pozarodzinnego w procesie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka i wsparcia rodziny; podstawowe metody, techniki i narzędzia oceny relacji pomiędzy rodzicami a dzieckiem oraz środowiskiem pozarodzinnym; zasady budowania relacji pomiędzy rodzicami a dziećmi – prawidłowości i zakłócenia.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać i zinterpretować potrzeby i zasoby rodziny dziecka zagrożonego niepełnosprawnością i z niepełnosprawnością; wykorzystywać i rozwijać zasoby rodzinny w procesie diagnostyczno-terapeutycznym; organizować pracę w zespołach WWR, przy uwzględnianiu poszczególnych modeli współpracy, ocenić jakość organizacji pracy zespołu WWR, dostosowywać modele współpracy zespołu WWR do potrzeb dziecka i rodziny oraz ich środowiska pozarodzinnego; analizować sytuacje życia rodzin w powiązaniu z teoretycznym podejściem i uwarunkowaniami socjalno-bytowymi z uwzględnieniem potrzeb dziecka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy sytuacji wewnątrz rodziny oraz jej miejsca w środowisku; podejmowania działań na rzecz zadań rodziny w zakresie kształtowania jej profilaktycznej, opiekuńczo-wychowawczej funkcji wobec dziecka; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i wsparcia rodziny; przyjęcia odpowiedzialności za przygotowane i prowadzone zajęcia z dzieckiem i rodziną.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG35; SP_P7S_WG36; SP_P7S_WG37; SP_P7S_WG38; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW22; SP_P7S_UW23; SP_P7S_UW24; SP_P7S_KK16; SP_P7S_KK17; SP_P7S_KK20; SP_P7S_KK22.

Liczba ECTS: 2.

12. Trening umiejętności wychowawczych

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z istotą treningu umiejętności wychowawczych; poznanie zagadnienia psychoedukacji oraz wsparcia psychopedagogicznego rodziców lub opiekunów dziecka z zagrożonym rozwojem, z zaburzeniami rozwojowymi, ze stwierdzoną niepełnosprawnością. Rodzaje, zasady, sposoby przeprowadzania treningu umiejętności wychowawczych. Organizacja życia rodziny z małym dzieckiem – zasady zgodności, jasności i konsekwencji w zakresie obowiązujących ról i reguł w rodzinie oraz jasnego wyznaczania granic w procesie terapeutycznym dziecka, zasoby rodziny a zasoby środowiska - skorelowanie działań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienie psychoedukacji oraz wsparcia psychopedagogicznego rodziców lub opiekunów dziecka z zagrożonym rozwojem, z zaburzeniami rozwojowymi, ze stwierdzoną niepełnosprawnością; zasady przeprowadzania treningów umiejętności wychowawczych; standardy bycia z rodziną w procesie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka i wsparcia rodziny, zgodnie z przyjętym modelem skoncentrowanym na rodzinie; posiada podstawową wiedzę dotyczącą procesów komunikacji interpersonalnej (w rodzinie); mechanizmy transmisji oddziaływań rodzicielskich.

Umiejętności (potrafi): przekazywać informacje dotyczące profilu funkcjonalnego dziecka, wyników oceny funkcjonalnej oraz propozycji działań wspierających dziecko i rodzinę, określonych w indywidualnym planie wczesnego wspomagania rozwoju i wsparcia rodziny (IPWWR); planować psychoedukację oraz wsparcie psychopedagogiczne rodziców

i opiekunów dziecka z zagrożonym rozwojem; planować i realizować treningi umiejętności wychowawczych, społecznych, których celem jest zwiększenie potencjału rodziny, integracja i włączenie społeczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy sytuacji wewnątrz rodziny oraz jej miejsca w środowisku; podmiotowego traktowania osoby doświadczającej problemów w środowisku rodzinnym i poza rodzinnym; samodzielnego pogłębiania wiedzy z różnych obszarów dyscyplin, mając świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG39; SP_P7S_WG40; SP_P7S_WG41; SP_P7S_WG42; SP_P7S_WG43; SP_P7S_UW25; SP_P7S_UW26; SP_P7S_UW27; SP_P7S_KK16; SP_P7S_KK18; SP_P7S_KK19.

Liczba ECTS: 1.

13. Prawne aspekty wsparcia rodziny

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z podstawowymi regulacjami prawnymi dotyczącymi funkcjonowania rodziny. Rodzina w procesie terapeutycznym, zasady planowania międzysektorowego wsparcia rodziny w środowisku, w tym piecza zastępcza. Poznanie rodziny - analiza strategii, technik i narzędzi badawczych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): jak należy rozpoznawać i określać zasoby rodzinne, rozwiązania organizacyjne; modele funkcjonowania rodziny małego dziecka, w tym dziecka z zaburzeniami rozwojowymi w środowisku społecznym, adekwatnie do sytuacji w jakiej się znajduje.

Umiejętności (potrafi): obserwować, rozumie i interpretuje zachowania i postawy członków rodziny wobec siebie oraz dziecka z niepełnosprawnością oraz zespołu WWR.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy sytuacji wewnątrz rodziny oraz jej miejsca w środowisku; podmiotowego traktowania osoby doświadczającej problemów w środowisku rodzinnym i poza rodzinnym; samodzielnego pogłębiania wiedzy z różnych obszarów dyscyplin, mając świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG44; SP_P7S_WG45; SP_P7S_UW29; SP_P7S_KK16; SP_P7S_KK18; SP_P7S_KK19.

Liczba ECTS: 1.

14. Pediatria opieka nad małym dzieckiem

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z zasadami opieki pediatrycznej nad małym dzieckiem, obejmującymi monitorowanie rozwoju, profilaktykę, żywienie i pielęgnację oraz wspieranie zdrowia dziecka. Pediatria opieka nad małym dzieckiem w tym opieka neonatologiczna, opieka pielęgniarki i położnej środowiskowej, profilaktyka pediatryczna - bilanse zdrowia, szczepienia ochronna, psychohigiena-charakterystyka, sygnały ostrzegawcze w rozwoju dziecka. Wcześnieactwo - charakterystyka, zagrożenia, zadania opieki neonatologicznej, zaburzenia w okresie noworodkowych, aranżacja środowiska. Opieka specjalistyczna nad dzieckiem z zaburzeniami rozwojowymi: cele, przebieg, wskazania do konsultacji, diagnoza i procedury postępowania, choroby wieku dziecięcego i choroby przewlekłe u dzieci oraz zaburzenia rozwojowe pojawiające się w okresie noworodkowym, niemowlęcym i poniemowlęcym, wczesnodziecięcym, w tym w zakresie reakcji na bodźce, zachowania, emocji, więzi, interakcji społecznych, komunikacji i procesów poznawczych. Standardy opieki nad kobietą w ciąży, noworodkiem i opieki pediatrycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma podstawową, uporządkowaną wiedzę dotyczącą zakresu opieki pediatrycznej nad dzieckiem zdrowym i chorym, w tym wcześniakiem oraz opieki pielęgniarki i położnej środowiskowej, opieki specjalistycznej, m.in. w zakresie genetyki, neonatologii,

neurologii dziecięcej, psychiatrii dziecięcej, fizjoterapii, okulistyki, audiologii i laryngologii; rodzaje i zakres badań oraz programów profilaktyki rozwoju dziecka oraz zna zadania i rolę lekarzy podstawowej opieki zdrowotnej, pielęgniarki i położnej środowiskowej i lekarzy specjalistów w zespole WWR; zakres badań podstawowych i specjalistycznych oraz ich znaczenie w procesie diagnostycznym i oceny funkcjonalnej oraz planowaniu postępowania terapeutycznego, szczególnie w odniesieniu do określenia przyczyn i miejsca zaburzeń (struktury i funkcji ciała), mających wpływ na podejmowane przez dziecko aktywności.

Umiejętności (potrafi): dokonać charakterystyki zadań lekarza pediatry w profilaktyce pierwotnej i wtórnej oraz lekarzy ambulatoryjnej opieki specjalistycznej (m.in. neurologa, genetyka, audiologa, okulisty, psychiatry dziecięcego, lekarza rehabilitacji medycznej); analizować i interpretować biologiczne podstawy rozwoju; analizować anatomię i fizjologię układu nerwowego, wykorzystywać wiedzę z zakresu podstaw neonatologii, genetyki, neurologii, fizjoterapii, psychiatrii dziecięcej, okulistyki i laryngologii w określeniu uwarunkowań zaburzeń funkcji i aktywności dziecka, mających wpływ na jego funkcjonowanie i rozwój oraz jakość życia rodziny; scharakteryzować przebieg badania pediatrycznego, neurologicznego oraz w zakresie psychiatrii dziecięcej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych; poszukiwania źródeł wiedzy dotyczących biomedycznych uwarunkowań rozwoju małego dziecka, mających na celu poznanie i wyjaśnienie powiązań między uszkodzeniem struktury ciała i funkcji ciała a psychospołeczno-motorycznym funkcjonowaniem dziecka.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG47; SP_P7S_WG48; SP_P7S_WG49; SP_P7S_UW30; SP_P7S_UW31; SP_P7S_UW34; SP_P7S_KK24; SP_P7S_KK28.

Liczba ECTS: 1.

15. Neuropsychologia kliniczna dziecka

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie neuropsychologicznych podstaw rozwoju dziecka oraz mechanizmów i konsekwencji zaburzeń funkcjonowania układu nerwowego dla rozwoju poznawczego, emocjonalnego i społecznego. Elementy neuropsychologii klinicznej dziecka - anatomia, funkcja, mechanizmy układu nerwowego, dysfunkcje i deficyty neuropsychologiczne w wybranych zaburzeniach neurorozwojowych, metody diagnozy neuropsychologicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rodzaje i kryteria zaburzeń neurorozwojowych i psychicznych pojawiających się w okresie noworodkowym, niemowlęcym i poniemowlęcym, wczesnodziecięcym, znaczenie rozpoznania klinicznego (diagnozy nozologicznej) w procesie oceny funkcjonalnej dziecka oraz w planowaniu wsparcia terapeutycznego i środowiskowego.

Umiejętności (potrafi): scharakteryzować choroby wieku dziecięcego i choroby przewlekłe u dzieci, oraz zaburzenia rozwojowe pojawiające się w okresie noworodkowym, niemowlęcym i poniemowlęcym, wczesnodziecięcym, w tym w zakresie reakcji na bodźce, zachowania, emocji, więzi, interakcji społecznych, komunikacji i procesów poznawczych, przedstawić ich etiopatogenezę i objawy kliniczne używając odpowiedniej terminologii, wskazać ubytki struktury i funkcji organizmu, powiązać je ze zmianą aktywności codziennej dziecka i jego uczestnictwem w życiu społecznym; scharakteryzować przebieg badania pediatrycznego, neurologicznego oraz w zakresie psychiatrii dziecięcej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych; autorefleksji nad rozwojem zawodowym, mając świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG51; SP_P7S_UW33; SP_P7S_UW34; SP_P7S_KK10; SP_P7S_KK28.

Liczba ECTS: 2.

16. Neurologia dziecięca

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie zasad funkcjonowania i rozwoju układu nerwowego dziecka oraz najczęstszych schorzeń neurologicznych wieku dziecięcego, metod ich diagnozowania oraz leczenia. Elementy neurologii dziecięcej: neurologiczna opieka nad małym dzieckiem - założenia, zakres i zadania. Ocena neurorozwojowa dziecka, charakterystyka zaburzeń neurologicznych wieku dziecięcego, rokowania w leczeniu, zasady postępowania terapeutycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): biologiczne podstawy rozwoju, anatomię i fizjologię układu nerwowego, narządów zmysłów, posiada wiedzę na temat mechanizmów powstawania zaburzeń neurorozwojowych i sensorycznych u małego dziecka, zna podstawy neuropsychologii; ma podstawową, uporządkowaną wiedzę na temat przyczyn, rodzajów i stopni uszkodzenia CUN z uwzględnieniem Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób i Programów Zdrowotnych ICD oraz Międzynarodowej Klasyfikacji Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia ICF.

Umiejętności (potrafi): scharakteryzować przebieg badania pediatrycznego, neurologicznego oraz w zakresie psychiatrii dziecięcej; prawidłowo stosować terminy określające najczęstsze zespoły objawów zaburzeń rozwojowych u dziecka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych; autorefleksji nad rozwojem zawodowym, mając świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę dokończenia się i rozwoju osobistego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG46; SP_P7S_WG50; SP_P7S_UW34; SP_P7S_UW35; SP_P7S_KK10; SP_P7S_KK28.

Liczba ECTS: 1.

17. Genetyczne zespoły zaburzeń

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie przyczyn, objawów i konsekwencji genetycznych zespołów zaburzeń oraz zasad diagnozy, terapii i wsparcia. Elementy genetyki klinicznej, poradnictwo genetyczne dla rodzin, genetyczne uwarunkowania zaburzeń rozwojowych dziecka, zespoły zaburzeń.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rodzaje i zakres badań oraz programów profilaktyki rozwoju dziecka oraz zna zadania i rolę lekarzy podstawowej opieki zdrowotnej, pielęgniarki i położnej środowiskowej i lekarzy specjalistów w zespole WWR; zakres badań podstawowych i specjalistycznych oraz ich znaczenie w procesie diagnostycznym i oceny funkcjonalnej oraz planowaniu postępowania terapeutycznego, szczególnie w odniesieniu do określenia przyczyn i miejsca zaburzeń (struktury i funkcji ciała), mających wpływ na podejmowane przez dziecko aktywności.

Umiejętności (potrafi): dokonać charakterystyki zadań lekarza pediatry w profilaktyce pierwotnej i wtórnej oraz lekarzy ambulatoryjnej opieki specjalistycznej (m.in. neurologa, genetyka, audiologa, okulisty, psychiatry dziecięcego, lekarza rehabilitacji medycznej); prawidłowo stosować terminy określające najczęstsze zespoły objawów zaburzeń rozwojowych u dziecka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystywania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych; wykorzystania zdobytej wiedzy i umiejętności; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i wsparcia rodziny i jego środowiska pozarodzinnego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG48; SP_P7S_WG49; SP_P7S_UW30; SP_P7S_UW35; SP_P7S_KK11; SP_P7S_KK23; SP_P7S_KK28.

Liczba ECTS: 1.

18. Psychiatria dziecięca

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie najczęstszych zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży oraz zasad ich diagnozowania, leczenia i wspierania rozwoju psychicznego. Elementy psychiatrii dzieci i młodzieży, poradnictwo i ochrona zdrowia psychicznego dziecka, opieka i wsparcie rodziny, klasyfikacja i charakterystyka zaburzeń psychicznych i neurorozwojowych w okresie niemowlęctwa i wczesnego dzieciństwa (0-3).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma podstawową, uporządkowaną wiedzę na temat przyczyn, rodzajów i stopni uszkodzenia CUN z uwzględnieniem Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób i Programów Zdrowotnych ICD oraz Międzynarodowej Klasyfikacji Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia ICF; rodzaje i kryteria zaburzeń neurorozwojowych i psychicznych pojawiających się w okresie noworodkowym, niemowlęcym i poniemowlęcym, wczesnodziecięcym, zna i rozumie znaczenie rozpoznania klinicznego (diagnozy nozologicznej) w procesie oceny funkcjonalnej dziecka oraz w planowaniu wsparcia terapeutycznego i środowiskowego.

Umiejętności (potrafi): nabyć umiejętności diagnozy różnicowej zaburzeń psychicznych wieku rozwojowego i zaburzeń wynikających z dysfunkcji OUN nabytych w okresie prenatalnym, okołoporodowym, postnatalnym, wczesnodziecięcym, potrafi określić sygnały ostrzegawcze w przebiegu rozwoju małego dziecka; scharakteryzować choroby wieku dziecięcego i choroby przewlekłe u dzieci, oraz zaburzenia rozwojowe pojawiające się w okresie noworodkowym, niemowlęcym i poniemowlęcym, wczesnodziecięcym, w tym w zakresie reakcji na bodźce, zachowania, emocji, więzi, interakcji społecznych, komunikacji i procesów poznawczych, przedstawić ich etiopatogenezę i objawy kliniczne używając odpowiedniej terminologii, wskazać ubytki struktury i funkcji organizmu, powiązać je ze zmianą aktywności codziennej dziecka i jego uczestnictwem w życiu społecznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych; odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej specjalisty WWR, wykazuje cechy refleksyjnego praktyka, świadomego znaczenia profesjonalizmu w pracy zawodowej, dostrzega potrzeby samodoskonalenia się.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG50; SP_P7S_WG51; SP_P7S_UW32; SP_P7S_UW33; SP_P7S_KK12; SP_P7S_KK28.

Liczba ECTS: 1.

19. Pierwsza pomoc przedmedyczna pediatryczna

Cel kształcenia i treści merytoryczne: nabycie umiejętności udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej pediatrycznej. Zasady udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej pediatrycznej. Specyfika udzielania pierwszej pomocy niemowlętom i dzieciom. Ocena stanu dziecka (świadomość, oddech, krążenie). Łańcuch przeżycia w pediatrii i zasady wzywania pomocy (112/999). Resuscytacja krążeniowo-oddechowa (RKO) u niemowląt i dzieci. Użycie AED w populacji pediatrycznej (zasady i modyfikacje). Postępowanie w zadławieniach i zakrzuszeniach u dzieci. Omdlenia, utrata przytomności i bezdech u dziecka. Gorączka i drgawki gorączkowe – postępowanie doraźne. Najczęstsze urazy u dzieci (upadki, złamania, skręcenia). Oparzenia, zatrucia i reakcje alergiczne (w tym anafilaksja) u dzieci. Nagłe stany zagrożenia życia w pediatrii (np. astma, odwodnienie). Urazy głowy i podejrzenie urazu kręgosłupa u dziecka. Bezpieczne postępowanie i transport dziecka poszkodowanego. Rola opiekuna w sytuacjach nagłych i współpraca z rodzicami/opiekunami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rodzaje i zakres badań oraz programów profilaktyki rozwoju dziecka oraz zna zadania i rolę lekarzy podstawowej opieki zdrowotnej, pielęgniarki i położnej środowiskowej i lekarzy specjalistów w zespole WWR; zakres badań podstawowych i specjalistycznych oraz ich znaczenie w procesie diagnostycznym i oceny funkcjonalnej

oraz planowaniu postępowania terapeutycznego, szczególnie w odniesieniu do określenia przyczyn i miejsca zaburzeń (struktury i funkcji ciała), mających wpływ na podejmowane przez dziecko aktywności.

Umiejętności (potrafi): dokonać charakterystyki zadań lekarza pediatry w profilaktyce pierwotnej i wtórnej oraz lekarza ambulatoryjnej opieki specjalistycznej (m.in. neurologa, genetyka, audiologa, okulisty, psychiatry dziecięcego, lekarza rehabilitacji medycznej).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych; odpowiedzialnego przygotowania się do realizacji zadań, podejmowania odpowiedzialności oraz wypełniania zobowiązań społecznych, w tym komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne i społeczne.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG48; SP_P7S_WG49; SP_P7S_UW30; SP_P7S_KK14; SP_P7S_KK28.

Liczba ECTS: 1.

20. Fizjoterapia pediatryczna

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zdobycie wiedzy i umiejętności z zakresu diagnostyki funkcjonalnej oraz prowadzenia fizjoterapii u niemowląt, dzieci i młodzieży z zaburzeniami rozwoju, wadami wrodzonymi oraz chorobami neurologicznymi i ortopedycznymi; przygotowanie do planowania i realizacji terapii wspierającej prawidłowy rozwój ruchowy dziecka oraz poprawę jego funkcjonowania. Fizjoterapia pediatryczna: uwarunkowania rozwoju ruchowego, zaburzenia napięcia i kontroli pozycji i postawy, metody oceny rozwoju psychomotorycznego małego dziecka, rola fizjoterapeuty w zespole WWR. Rola zespołu medycznego w zespole transdyscyplinarnym WWR.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rodzaje i kryteria zaburzeń neurorozwojowych i psychicznych pojawiających się w okresie noworodkowym, niemowlęcym i poniemowlęcym, wczesnodziecięcym, znaczenie rozpoznania klinicznego (diagnozy nozologicznej) w procesie oceny funkcjonalnej dziecka oraz w planowaniu wsparcia terapeutycznego i środowiskowego.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo stosować terminy określające najczęstsze zespoły objawów zaburzeń rozwojowych u dziecka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG51; SP_P7S_UW35; SP_P7S_KK28.

Liczba ECTS:1.

21. Psychospołeczne uwarunkowania rozwoju małego dziecka w procesie uczenia się

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie psychospołecznych uwarunkowań rozwoju małego dziecka oraz ich wpływu na proces uczenia się i funkcjonowania w środowisku edukacyjnym. Rozwój prawidłowy a rozwój zakłócony - czynniki warunkujące rozwój dziecka oraz programy wczesnej stymulacji (czynniki rozwoju i środowisko wychowawcze małego dziecka), w tym system przywiązaniowy w cyklu życia oraz w kontekście trudności w uczeniu się. Zaburzenia rozwojowe - opóźnienie rozwoju - niepełnosprawność: etiologia, typy, rodzaje. Rozpoznanie kliniczne a zaburzeniu funkcjonowania małego dziecka - sygnały ostrzegawcze. Wieloprofilowość oddziaływań stymulacyjnych w procesie wspomaganie rozwoju, analiza sfer rozwoju: rozwój percepcyjno-motoryczny, poznawczy, w zakresie komunikacji i emocjonalno-społeczny małego dziecka, wzajemne uwarunkowania zaburzeń - profilaktyka pierwotna i wtórna. Proces uczenia małego dziecka wieku 0-6 lat – mechanizmy uczenia w aspekcie teorii J. Piageta, L. Wygotskiego, M. Montessori, modele wspomaganie rozwoju w procesie uczenia. Teoria przywiązania, podstawowe założenia, style przywiązania, praca z dzieckiem w zależności od stylu przywiązania, zaburzenia więzi u dzieci, profesjonalna opieka nad dziećmi

z zaburzeniami więzi, wspieranie rozwoju bezpiecznej więzi – wskazówki dla rodziców, nauczycieli, opiekunów. Rodzicielstwo bliskości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu psychologii i pedagogiki uczenia się małego dziecka; etiopatogenezę zaburzeń i nieprawidłowości rozwojowych w kontekście biopsychospołecznego modelu niepełnosprawności; psychologię rozwoju, w tym psychologię prenatalną, psychologię kliniczną i psychopatologię małego dziecka; ma podstawową, uporządkowaną wiedzę z zakresu psychologicznych i społecznych teorii rozwoju dziecka oraz rozumie ich uwarunkowania w procesie WWR w odniesieniu do klasyfikacji ICF; mechanizmy uczenia się małego dziecka i teorie uczenia się; podstawowe pojęcia z zakresu teorii przywiązania, zna i rozumie mechanizmy zaburzeń więzi, ma podstawową, uporządkowaną wiedzę z teorii przywiązania i jej zastosowania w pracy z dzieckiem i rodziną.

Umiejętności (potrafi): dokonać oceny miejsca dziecka i rodziny w ujęciu systemowym w nawiązaniu do biopsychospołecznego modelu niepełnosprawności; analizować psychologię rozwoju, w tym psychologię prenatalną; analizować psychologię kliniczną i psychopatologię małego dziecka; określać etiopatogenezę zaburzeń i nieprawidłowości rozwojowych, w tym zaburzenia więzi i komunikacji u dziecka i mechanizmy ich powstawania; organizować sytuacje dydaktyczne prowokujące do samoaktywności i twórczego poszukiwania rozwiązań edukacyjnych oraz wspierające rodziców i dzieci w samodzielności w zdobywaniu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, w tym umiejętności projektowania działań wspierających włączenie społeczne dziecka i rodziny; planować i stosować metody pedagogiczne we wczesnym wspomaganie rozwoju; prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierając je argumentacją w kontekście koncepcji naukowych, udokumentowanych badaniach naukowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy sytuacji zdarzeń rehabilitacyjnych i terapeutycznych w ramach działań WWR; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych; ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę dokończenia się i rozwoju osobistego; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i rozwijania potencjału rodziny.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG55; SP_P7S_WG56; SP_P7S_WG57; SP_P7S_WG58; SP_P7S_WG60; SP_P7S_WG61; SP_P7S_UW28; SP_P7S_UW37; SP_P7S_UW41; SP_P7S_UW42; SP_P7S_UW46; SP_P7S_UW47; SP_P7S_KK28; SP_P7S_KK29; SP_P7S_KK30; SP_P7S_KK36.

Liczba ECTS: 3.

22. Psycholingwistyka rozwojowa – kształtowanie mowy i języka u dzieci

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie mechanizmów rozwoju języka u dziecka oraz czynników wpływających na nabywanie i kształtowanie kompetencji komunikacyjnych.

Psycholingwistyka ogólna i rozwojowa - wybrane teorie przyswajania języka przez dziecko. Periodyzacja procesu przyswajania języka przez dziecko. Rozwój mowy i zachowań komunikacyjnych małego dziecka: okres prelingwalny, przyswajanie systemu fonetyczno-fonologicznego, rozwój fleksji i składni, słownictwa, umiejętności w zakresie proktokonwersacji. Cechy charakterystyczne wypowiedzi dzieci we wczesnym okresie nabywania języka (na podstawie analizy materiałów zapisanych), klasyfikacja zaburzeń rozwoju mowy i języka, kryteria diagnostyczne, sygnały ostrzegawcze w rozwoju mowy, języka i komunikacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): konteksty zdrowia oraz uwarunkowania rozwoju dziecka; elementarną terminologię używaną w psycholingwistyce, rozumie jej zastosowanie w procesie wspomaganie rozwoju dziecka w zakresie komunikacji funkcjonalnej werbalnej i niewerbalnej, zna i rozumie

zagadnienie kształtowania mowy i języka dziecka, ma uporządkowaną wiedzę na temat rozwoju mowy dziecka, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz wiedzę dotyczącą klasyfikacji zaburzeń rozwoju mowy i języka; zagadnienie niepełnosprawności i zagadnienie zagrożenia niepełnosprawnością.

Umiejętności (potrafi): analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wczesnego wspomagania rozwoju i wczesnej interwencji terapeutycznej; dokonać obserwacji i interpretacji aktywności małego dziecka, potrafi określić i scharakteryzować fazy rozwoju mowy dziecka, zachowań komunikacyjnych, uzasadnić ich znaczenie w nabywaniu kompetencji kluczowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy sytuacji zdarzeń rehabilitacyjnych i terapeutycznych w ramach działań WWR; ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i rozwijania potencjału rodziny.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG59; SP_P7S_WG62; SP_P7S_WG63; SP_P7S_UW40; P7S_UW43; SP_P7S_KK29; SP_P7S_KK30; SP_P7S_KK36.

Liczba ECTS: 1.

23. Strategie i techniki w modelu behawioralno-poznawczo-rozwojowym w pracy z małym dzieckiem i jego rodziną

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie strategii, technik i narzędzi pracy terapeutycznej z dziećmi wspierających właściwy rozwój relacji przywiązaniowych i komunikacji funkcjonalnej. Strategie i techniki w modelu behawioralno-poznawczo-rozwojowym w pracy z małym dzieckiem i jego rodziną, wspierające uczestnictwo i włączenie społeczne dziecka i rodziny. Psychopedagogiczne metody wspomagania rozwoju percepcyjno-motorycznego wykorzystywane w procesie terapeutycznym dziecka z opóźnieniem rozwoju psychoruchowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne założenia biopsychospołecznego modelu niepełnosprawności; możliwości i sposoby zastosowania biopsychospołecznego modelu niepełnosprawności w pracy z dzieckiem i rodziną przez specjalistów na etapie diagnozy, planowania oraz realizowania pracy terapeutycznej; strategie i techniki w modelu behawioralno-poznawczo-rozwojowym w pracy z małym dzieckiem i jego rodziną.

Umiejętności (potrafi): dokonać oceny miejsca dziecka i rodziny w ujęciu systemowym w nawiązaniu do biopsychospołecznego modelu niepełnosprawności; określić czynniki warunkujące rozwój dziecka na podstawie znajomości koncepcji rozwoju człowieka; wyjaśnić znaczenie międzysektorowego i transdyscyplinarnego podejścia w procesie wspomagania rozwoju małego dziecka oraz wskazać zależności między obszarami działań; organizować sytuacje dydaktyczne prowokujące do samoaktywności i twórczego poszukiwania rozwiązań edukacyjnych oraz wspierające rodziców i dzieci w samodzielności w zdobywaniu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, w tym umiejętności projektowania działań wspierających włączenie społeczne dziecka i rodziny; planować i stosować metody pedagogiczne we wczesnym wspomaganiu rozwoju.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy sytuacji zdarzeń rehabilitacyjnych i terapeutycznych w ramach działań WWR; ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i rozwijania potencjału rodziny.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG52; SP_P7S_WG54; SP_P7S_WG64; SP_P7S_UW37; SP_P7S_UW38; SP_P7S_UW39; SP_P7S_UW46; SP_P7S_UW47; SP_P7S_KK29; SP_P7S_KK30; SP_P7S_KK36.

Liczba ECTS: 1.

24. Metodyka wspomagania dziecka w codziennych czynnościach (RBM)

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie metod wspierania dziecka w codziennych czynnościach oraz rozwijanie jego samodzielności w poszczególnych etapach rozwoju. Teorie rozwojowe procesu uczenia małego dziecka w praktyce: budowania strategii zajęć wspomagających rozwój dziecka w codziennych aktywnościach (opartych na rutynie RBM), włączenie społeczne dziecka w grupie rówieśniczej, przygotowanie dziecka do podjęcia nauki w szkole oraz aktywne wsparcie adaptacji dziecka do edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne założenia modelu skoncentrowanego na rodzinie, pracy opartej na rutynach (RBM); możliwości i sposoby zastosowania biopsychospołecznego modelu niepełnosprawności w pracy z dzieckiem i rodziną przez specjalistów na etapie diagnozy, planowania oraz realizowania pracy terapeutycznej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać i zinterpretować potrzeby i zasoby rodziny dziecka zagrożonego niepełnosprawnością i z niepełnosprawnością; zastosować założenia biopsychospołecznego modelu niepełnosprawności w pracy z dzieckiem i rodziną oraz środowisku pozarodzinnym; dokonać oceny miejsca dziecka i rodziny w ujęciu systemowym w nawiązaniu do biopsychospołecznego modelu niepełnosprawności; analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wczesnego wspomagania rozwoju i wczesnej interwencji terapeutycznej; określać czynniki rozwoju i środowisko wychowawcze małego dziecka, niepełnosprawność i zagrożenie niepełnosprawnością, rodzaje niepełnosprawności u dzieci; planować i stosować metody pedagogiczne we wczesnym wspomaganiu rozwoju.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy sytuacji zdarzeń rehabilitacyjnych i terapeutycznych w ramach działań WWR; ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i rozwijania potencjału rodziny.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG53; SP_P7S_WG54; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW15; SP_P7S_UW37; SP_P7S_UW40; SP_P7S_UW44; SP_P7S_UW47; SP_P7S_KK29; SP_P7S_KK30; SP_P7S_KK36.

Liczba ECTS: 1.

25. Zabawa – programy wspomagania rozwoju małego dziecka i w wieku przedszkolnym

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie roli zabawy w rozwoju dziecka i umiejętność tworzenia i stosowania programów wspierających jego rozwój poprzez zabawę. Zabawa – teorie, rozwój i formy zabawy, zabawa jako kluczowa aktywność w uczeniu się w procesie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka i wsparcia rodziny, budowania wzajemnych relacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): psychopedagogiczne metody wspomagania rozwoju percepcyjno-motorycznego wykorzystywane w procesie terapeutycznym dziecka z opóźnieniem rozwoju psychoruchowego.

Umiejętności (potrafi): określać czynniki rozwoju i środowisko wychowawcze małego dziecka, niepełnosprawność i zagrożenie niepełnosprawnością, rodzaje niepełnosprawności u dzieci; właściwie dobrać, zmodyfikować oraz opracować i wykonać pomoce do zajęć stymulujących rozwój z dzieckiem w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym, wczesnodziecięcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy sytuacji zdarzeń rehabilitacyjnych i terapeutycznych w ramach działań WWR; ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i rozwijania potencjału rodziny.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG65; SP_P7S_UW44; SP_P7S_UW45; SP_P7S_KK29; SP_P7S_KK30; SP_P7S_KK36.

Liczba ECTS: 2.

26. Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka z zaburzeniami neurorozwojowymi

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie zasad wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci z zaburzeniami neurorozwojowymi oraz metod diagnozy i wsparcia terapeutycznego. Dziecko z zaburzeniami neurorozwojowymi, zaburzeniami emocji i zachowania – profil funkcjonalny dziecka, z uwzględnieniem diagnozy kryterialnej według Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych (ICD-11), klasyfikacji diagnostycznej zaburzeń psychicznych i rozwojowych w okresie niemowlęctwa i wczesnego dzieciństwa DC:0-3, w kontekście ICF. Uwarunkowania zaburzeń neurorozwojowych a udokumentowane naukowo strategie postępowania terapeutycznego. Wielospecjalistyczna ocena funkcjonalna dzieci z zaburzeniami neurorozwojowymi, w tym z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, zaburzeniami komunikacji, zaburzeniami emocji i zachowania, zaburzeniami rozwoju intelektualnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uwarunkowania zaburzeń neurorozwojowych, w tym zaburzeń ze spektrum autyzmu, zaburzeń komunikacji, zaburzeń emocji i zachowania; mechanizmy zaburzeń przetwarzania sensorycznego oraz integracji percepcyjno-motorycznej u dziecka; założenia wieloprofilowego wspomaganie rozwoju dzieci z zaburzeniami neurorozwojowymi w okresie niemowlęcym i poniemowlęcym, wczesnodziecięcym, w tym koncepcje strategii terapeutycznych stosowane w pracy z małym dzieckiem i jego rodziną; rolę środowiska społecznego we włączeniu dziecka do aktywności uczestnictwa i współdziałania; rodzaje niepełnosprawności u dzieci i zaburzeń neurorozwojowych.

Umiejętności (potrafi): określać i analizować zaburzenia neurorozwojowe, w tym zaburzenia ze spektrum autyzmu, zaburzenia komunikacji, zaburzenia emocji i zachowania, zaburzenia rozwoju intelektualnego, dokonać charakterystyki obszarów kluczowych oraz analizy zachowań dziecka z uwzględnieniem podejścia behawioralno-poznawczo-rozwojowego; analizować przebieg rehabilitacji dziecka z zaburzeniami neurorozwojowymi; realizować programy terapeutyczne stosowane we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka i wczesnej interwencji; planować i realizować zajęcia z zastosowaniem metod oddziaływania psychopedagogicznego we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka z zaburzeniami neurorozwojowymi; stosować ćwiczenia i zabawy stosownie do przyjętej strategii postępowania w edukacji i terapii dzieci z zaburzeniami neurorozwojowymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych sytuacji dziecka i rodziny oraz podejmowania skutecznych działań wspomagających rozwój dziecka i podnoszących jakość życia rodziny; ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG89; SP_P7S_WG90; SP_P7S_WG91; SP_P7S_WG96; SP_P7S_WG97; SP_P7S_UW70; SP_P7S_UW75; SP_P7S_UW76; SP_P7S_UW77; SP_P7S_UW78; SP_P7S_KK32; SP_P7S_KK36.

Liczba ECTS: 1.

27. Komunikacja alternatywna i wspomagająca (ACC)

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie zasad i metod komunikacji alternatywnej i wspomagającej oraz umiejętność ich stosowania u dzieci z trudnościami w komunikacji. Komunikacja alternatywna i wspomagająca (AAC), poziomy komunikacji AAC, profil

funkcjonalny umiejętności komunikacyjnych, zastosowanie wspomagających i alternatywnych metod komunikacji, strategie pracy nad kluczowymi umiejętnościami w komunikacji (intencja, personalizacja, naprzemiennosc, proszenie, dokonywanie wyboru, współdziałanie), planowanie pracy z dzieckiem AAC, rodzaje, dobór oraz wykorzystanie środków technicznych do komunikacji dwustronnej dziecka z otoczeniem i otoczenia z dzieckiem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne założenia komunikacji alternatywnej i wspomagającej w procesie rozwoju komunikacji małego dziecka oraz w procesie włączenia społecznego dziecka; prawidłowy przebieg oceny funkcjonalnej rozwoju dziecka oraz zasobów rodziny i środowiska pozarodzinnego, ukierunkowanego na dobór strategii komunikacyjnych; metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC), podstawy języka migowego, narzędzia i strategie komunikacyjne wspierające rozwój mowy i zachowania komunikacyjne; rolę środowiska społecznego we włączeniu dziecka do aktywności uczestnictwa i współdziałania.

Umiejętności (potrafi): dokonać oceny umiejętności komunikacyjnych dziecka w aspekcie zachowań niewerbalnych - opracować profil umiejętności komunikacyjnych małego dziecka oraz ocenę zasobów w tym potencjału i barier środowiska, w którym dziecko i rodzina funkcjonuje; omówić założenia komunikacji wspomagającej i alternatywnej z rodzicami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych sytuacji dziecka i rodziny oraz podejmowania skutecznych działań wspomagających rozwój dziecka i podnoszących jakość życia rodziny; ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę dokształcania się i rozwoju osobistego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG93; SP_P7S_WG94; SP_P7S_WG95; SP_P7S_WG96; SP_P7S_UW71; SP_P7S_UW72; SP_P7S_KK32; SP_P7S_KK36.

Liczba ECTS: 1.

28. Wczesna interwencja logopedyczna

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie zasad wczesnej diagnozy i terapii logopedycznej oraz metod wspierania rozwoju mowy i komunikacji u małych dzieci. Wczesna interwencja logopedyczna - cele i zadania w czynnościach codziennych rodziny, czynniki wspierające, opóźniające i zaburzające możliwości oraz umiejętności prelingwalne noworodka, niemowlęcia i małego dziecka, opieka i pielęgnacja noworodka i niemowlęcia jako czynności wspierające rozwój mowy, wpływ zaburzeń karmienia i dysfagii na rozwój dziecka, opieka i pielęgnacja noworodka i niemowlęcia jako czynności wspierające możliwości rozwoju mowy oraz zabezpieczające przed rozwijaniem zaburzeń karmienia, dobór metod i akcesoriów wspierających rozwój strefy orofacjalnej podczas karmienia, współpraca z innymi specjalistami w ramach prowadzonej terapii i postępowania profilaktycznego, współpraca z rodzicami w zakresie wspierania rozwoju intencji komunikacji u dziecka, treningi pozycjonowania dziecka oraz treningi pielęgnacji i karmienia, poradnictwo laktacyjne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy wczesnej interwencji logopedycznej dziecka z zaburzeniami karmienia, więzi i rozwoju komunikacji funkcjonalnej, w tym komunikacji językowej, zna rolę komunikacji prewerbalnej i niewerbalnej we wczesnym wspomaganie rozwoju, zna mechanizm powstawania zaburzeń mowy i komunikacji z uwzględnieniem podstawowych czynności fizjologicznych w zakresie jedzenia; prawidłowy przebieg oceny funkcjonalnej rozwoju dziecka oraz zasobów rodziny i środowiska pozarodzinnego, ukierunkowanego na dobór strategii komunikacyjnych

Umiejętności (potrafi): właściwie dobierać strategie komunikacyjne, zmodyfikować oraz opracować i wykonać pomoce do zajęć stymulujących rozwój komunikacji z dzieckiem w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym, uwzględniając poziom funkcjonowania dziecka do realizacji w domu oraz środowisku pozarodzinnym, w tym przedszkolach i innych formach

wychowania przedszkolnego; stosować strategie komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC), z zastosowaniem metod i technik AAC; realizować programy terapeutyczne stosowane we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka i wczesnej interwencji; określić cele i zadania wczesnej interwencji logopedycznej; zastosować prawidłowe pozycjonowanie dziecka, wykonać masaż logopedyczny oraz dobrać i przeprowadzić trening karmienia, udzielić wsparcia informacyjnego i terapeutycznego w zakresie czynności fizjologicznych (ssanie, połykanie, gryzienie, oddech) dziecku w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym oraz jego rodzinie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego; wykorzystania wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych sytuacji dziecka i rodziny oraz podejmowania skutecznych działań wspomagających rozwój dziecka i podnoszących jakość życia rodziny.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG92; SP_P7S_WG94; SP_P7S_UW73; SP_P7S_UW74; SP_P7S_UW76; SP_P7S_UW79; SP_P7S_UW80; SP_P7S_KK32; SP_P7S_KK36.

Liczba ECTS: 1.

29. Metody neurofizjologiczne oraz techniki pielęgnacji w rehabilitacji małego dziecka

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie metod neurofizjologicznych oraz technik pielęgnacji stosowanych w rehabilitacji małego dziecka i wspieraniu jego rozwoju ruchowego. Systematyka metod w fizjoterapii. Neurorozwojowe metody terapii zaburzeń rozwojowych u dzieci – założenia teoretyczne, podstawowe zasady terapii, techniki terapeutyczne i sposoby wspomagania rozwoju dziecka oraz wspomagania czynności funkcjonalnych koniecznych dla osiągnięcia względnej samodzielności dziecka. Ergoterapia - założenia. Treningi pielęgnacji małego dziecka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie w pracy z małym dzieckiem; normy rozwoju sprawności psychofizycznych w odniesieniu do klasyfikacji ICF oraz zasady stosowania technik rehabilitacji małego dziecka; cele i założenia ergoterapii małego dziecka; ma elementarną wiedzę dotyczącą metod i technik fizjoterapii pediatrycznej w rehabilitacji ruchowej oraz ich zastosowania w codziennym procesie wspomagania rozwoju dziecka w domu i placówce; cele i założenia właściwej pielęgnacji wrażliwej małego dziecka.

Umiejętności (potrafi): analizować podstawy rehabilitacji oraz przebieg rehabilitacji dziecka z zaburzeniami funkcji ruchowych; scharakteryzować metody i techniki neurorozwojowe w rehabilitacji pediatrycznej; realizować strategie, techniki i programy oddziaływania terapeutycznego stosowane we wczesnym wspomaganie rozwoju i wczesnej interwencji, zgodnie z aktualnym stanem wiedzy i badań naukowych; planować opiekę i pielęgnację wychowującą małego dziecka; prawidłowo zastosować pozycje ułożenia oraz wykonać czynności pielęgnacyjne z uwzględnieniem miejsca i rodzajów zaburzeń napięcia mięśniowego oraz dysfunkcji ruchowych u noworodka, dziecka w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym oraz podjąć działania korekcyjne u dziecka w wieku wczesnodziecięcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego; odpowiedzialnego przygotowania się do realizacji zadań i podejmowania odpowiedzialności oraz wypełniania zobowiązań społecznych, w tym komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne i społeczne; odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną, terapeutyczną i resocjalizacyjną, w tym: przyjmuje odpowiedzialność za podejmowane decyzje, prowadzone działania i ich skutki; wykazywania cech refleksyjnego praktyka, świadomego znaczenia profesjonalizmu w pracy zawodowej; wykorzystania wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych sytuacji dziecka i rodziny oraz podejmowania skutecznych działań wspomagających rozwój dziecka i podnoszących

jakość życia rodziny; podejmowania refleksji na tematy etyczne, przestrzegania zasad etyki zawodowej i etyki badań naukowych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG66; SP_P7S_WG67; SP_P7S_WG68; SP_P7S_WG69; SP_P7S_WG70; SP_P7S_UW48; P7S SP_P7S_UW49; SP_P7S_UW50; SP_P7S_UW51; SP_P7S_KK14; SP_P7S_KK30; SP_P7S_KK32; SP_P7S_KK33; SP_P7S_KK34; SP_P7S_KR1.

Liczba ECTS: 2.

30. Terapia ręki w rozwoju małego dziecka

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie metod wspierania rozwoju motoryki małej i sprawności manualnej oraz zasad terapii ręki u małych dzieci. Terapia ręki - funkcje, etapy rozwojowe, uwarunkowania funkcji ręki, zabawy manualne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie w pracy z małym dzieckiem; normy rozwoju sprawności psychofizycznych w odniesieniu do klasyfikacji ICF oraz zasady stosowania technik rehabilitacji małego dziecka.

Umiejętności (potrafi): analizować podstawy rehabilitacji oraz przebieg rehabilitacji dziecka z zaburzeniami funkcji ruchowych; pracować w zespole pełniąc różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z innymi specjalistami, rodzicami i innymi uczestnikami procesu rehabilitacji, edukacji, terapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego; wykorzystania zdobytej wiedzy w działaniach WWR; wykazywania cech refleksyjnego praktyka, świadomego znaczenia profesjonalizmu w pracy zawodowej.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG66; SP_P7S_WG67; SP_P7S_UW48; SP_P7S_UW52; SP_P7S_KK31; SP_P7S_KK34; SP_P7S_KK36.

Liczba ECTS: 1.

31. Audiometria tonalna – zastosowanie w diagnozie surdopedagogicznej

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie zasad audiometrii tonalnej oraz jej zastosowania w diagnozie surdopedagogicznej i planowaniu wsparcia dzieci z zaburzeniami słuchu. Anatomia narządu słuchu. Charakterystyka uszkodzenia słuchu ze względu na stopień, miejsce i czas uszkodzenia. Przyczyny uszkodzenia słuchu. Charakterystyka obiektywnych badań słuchu. Charakterystyka subiektywnych badań słuchu. Badanie szeptem i mową - opracowanie testu, analiza wyników badania. Badanie audiometryczne - konstruowanie wykresu krzywych słyszenia. Badania słuchu w kamerze ciszy. Analiza i interpretacja danych z audiogramu. Aparatura wspomagająca słyszenie, rodzaje technicznych środków wspomagających słyszenie. Systemy implantów ślimakowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy audiologii; metody diagnozy zaburzeń i nieprawidłowości w rozwoju, a w tym zna podstawowe wskaźniki subiektywnych i obiektywnych metod badań słuchu; podstawowe koncepcje dotyczące wczesnej wielospecjalistycznej diagnozy i wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością słuchową; metody wspomagania wykorzystywane we wczesnym wspomaganiu rozwoju dziecka z niepełnosprawnością słuchową.

Umiejętności (potrafi): analizować podstawy audiologii; scharakteryzować uszkodzenie narządu słuchu uwzględniając przyczynę, czas wystąpienia wady, typ i stopień wady; zinterpretować dane z audiogramu i na tej podstawie scharakteryzować uszkodzenie narządu słuchu; stosować metody diagnozy zaburzeń i nieprawidłowości w rozwoju dziecka z niepełnosprawnością słuchową; przygotować oraz przeprowadzić analizę i prezentację metod wykorzystywanych we wspomaganiu rozwoju i rehabilitacji dziecka z niepełnosprawnością słuchową z przykładowymi ćwiczeniami do zajęć.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego przygotowania się do realizacji zadań i podejmowania odpowiedzialności oraz wypełniania zobowiązań społecznych, w tym komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne i społeczne; wykorzystania wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych sytuacji dziecka i rodziny oraz podejmowania skutecznych działań wspomagających rozwój dziecka i podnoszących jakość życia rodziny; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i rozwijania potencjału rodziny.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG71; SP_P7S_WG75; SP_P7S_WG78; SP_P7S_WG79; SP_P7S_UW53; SP_P7S_UW54; SP_P7S_UW55; SP_P7S_UW56; SP_P7S_UW58; SP_P7S_KK14; SP_P7S_KK30; SP_P7S_KK32.

Liczba ECTS: 1.

32. Funkcjonalna ocena słuchu małego dziecka

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie metod funkcjonalnej oceny słuchu u małego dziecka oraz umiejętność rozpoznawania i interpretacji zaburzeń słuchu w wielu wczesnodziecięcych. Etiologia powstawania zaburzeń mowy spowodowanych uszkodzeniem słuchu. Symptomatologia zaburzeń funkcjonowania słuchowo-językowego dziecka z niepełnosprawnością słuchową. Logopedyczna (funkcjonalna) klasyfikacja uszkodzeń słuchu. Rozwój mowy i funkcji słuchowych dzieci słyszących i niesłyszących - analiza porównawcza. Ocena funkcjonalna dziecka z niepełnosprawnością słuchową. Narzędzia do oceny funkcjonalnej dziecka z niepełnosprawnością słuchową. Sposoby oceny postępów w rehabilitacji małego dziecka z niepełnosprawnością słuchową. Sposoby wspomagania wszechstronnego rozwoju małego dziecka z niepełnosprawnością słuchową. Konstruowanie IPWWR dla dziecka z niepełnosprawnością słuchową.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma podstawową wiedzę na temat budowy i fizjologii narządu słuchu; ma podstawową, uporządkowaną wiedzę na temat przyczyn, rodzajów i stopnia uszkodzenia słuchu; ma podstawową wiedzę na temat środków technicznych wspomagających słyszenie; ma podstawową wiedzę na temat różnic między testami diagnostycznymi a przesiewowymi badaniami słuchu; metody wspomagania wykorzystywane we wczesnym wspomaganiu rozwoju dziecka z niepełnosprawnością słuchową.

Umiejętności (potrafi): scharakteryzować uszkodzenie narządu słuchu uwzględniając przyczynę, czas wystąpienia wady, typ i stopień wady; wykonać proste behawioralne badanie przesiewowe w celu ustalenia ewentualnej wady słuchu; przygotować oraz przeprowadzić analizę i prezentację metod wykorzystywanych we wspomaganiu rozwoju i rehabilitacji dziecka z niepełnosprawnością słuchową z przykładowymi ćwiczeniami do zajęć; zaproponować i przeprowadzić zajęcia edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia odpowiedzialności za przygotowane i prowadzone zajęcia z dzieckiem z niepełnosprawnością słuchową; jest wrażliwy na potrzeby dziecka z niepełnosprawnością słuchu i jego rodziny, jest chętny do niesienia pomocy dziecku i jego rodzinie w zakresie wczesnej opieki pedagogicznej; współpracy ze specjalistami z zespołu diagnostyczno-rehabilitacyjnego w zakresie oceny i konstruowania programu diagnozy i terapii dziecka z niepełnosprawnością słuchową.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG72; SP_P7S_WG73; SP_P7S_WG74; SP_P7S_WG76; SP_P7S_WG79; SP_P7S_UW54; SP_P7S_UW57; SP_P7S_UW58; SP_P7S_UW61; SP_P7S_KK39; SP_P7S_KK40; SP_P7S_KK41.

Liczba ECTS: 1.

33. Metodyka zajęć stymulacyjno-kompensacyjnych dziecka z wadą słuchu

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie metod prowadzenia zajęć stymulacyjno-kompensacyjnych dla dzieci z wadą słuchu oraz wspierania ich rozwoju poznawczego i komunikacyjnego. Problemy rodziców dziecka z niepełnosprawnością słuchową. Metody pracy z dzieckiem z niepełnosprawnością słuchową. Organizacja pracy rehabilitacyjnej - cele, metody, formy, środki dydaktyczne. Zajęcia wstępne - cele, funkcje i przykłady. Metody wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością słuchową. Wychowanie słuchowe dziecka z niepełnosprawnością słuchową, w tym zastosowanie strategii i form komunikacji wspomagającej i alternatywnej, wybór metod komunikowania się najbardziej adekwatnych do potrzeb dziecka (np. nauka polskiego języka migowego), decyzje w sprawie kształcenia (np. edukacji dwujęzycznej). Diagnoza surdologicpedyczna. Planowanie i realizacja działań wspierających i rehabilitacyjnych ukierunkowanych na rozpoznawanie i rozwijanie mocnych stron i zdolności dziecka z niepełnosprawnością słuchową.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody diagnozy zaburzeń i nieprawidłowości w rozwoju, a w tym ma podstawową wiedzę na temat diagnozy surdologicpedycznej oraz stosowanych narzędzi badawczych; podstawowe koncepcje dotyczące wczesnej wielospecjalistycznej diagnozy i wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością słuchową; metody wspomaganie wykorzystywane we wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością słuchową.

Umiejętności (potrafi): realizować programy terapeutyczne stosowane we wczesnym wspomaganie rozwoju i wczesnej interwencji; przygotować w oparciu o diagnozę wstępną plan oraz opracować scenariusz zajęć rehabilitacyjnych dla dziecka z niepełnosprawnością słuchową i przeprowadzić takie zajęcia; zaproponować i przeprowadzić zajęcia edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia odpowiedzialności za przygotowane i prowadzone zajęcia z dzieckiem z niepełnosprawnością słuchową; jest wrażliwy na potrzeby dziecka z niepełnosprawnością słuchu i jego rodziny, jest chętny do niesienia pomocy dziecku i jego rodzinie w zakresie wczesnej opieki pedagogicznej; współpracy ze specjalistami z zespołu diagnostyczno-rehabilitacyjnego w zakresie oceny i konstruowania programu diagnozy i terapii dziecka z niepełnosprawnością słuchową; ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG77; SP_P7S_WG78; SP_P7S_WG79; SP_P7S_UW59; SP_P7S_UW60; SP_P7S_UW61; SP_P7S_KK36; P7S_SP_P7S_KK39; SP_P7S_KK40; SP_P7S_KK41.

Liczba ECTS: 2.

34. Anatomia, fizjologia i patologia układu wzrokowego

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie budowy, funkcjonowania i najczęstszych patologii układu wzrokowego oraz ich wpływu na proces widzenia i rozwój dziecka. Anatomia układu wzrokowego i fizjologia widzenia. Elementy optometrii: oko jako układ optyczny; refrakcja i wady refrakcji (wady wzroku). Charakterystyka schorzeń układu wzrokowego występujących u dzieci (m.in. retinopatia wcześniaków, zaćma wrodzona, niedorozwój nerwu wzrokowego, zanik nerwu wzrokowego i inne).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy okulistyki; zagadnienia związane z wadami refrakcji oraz wybrane schorzenia układu wzrokowego występujące u dzieci; specyfikę rozwoju funkcji wzrokowych, poszczególne etapy rozwoju widzenia oraz specyfikę zaburzeń w rozwoju widzenia i rozumie, jak one mogą wpływać na rozwój dzieci słabowidzących.

Umiejętności (potrafi): interpretować zapisy parametrów okulistycznych i rozpoznania okulistyczne dotyczące małych dzieci; wymienić i scharakteryzować wady refrakcji oraz wybrane schorzenia układu wzrokowego występujące u dzieci; scharakteryzować specyfikę i następstwa funkcjonalne wybranych schorzeń układu wzrokowego występujących u małych dzieci.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych sytuacji dziecka i rodziny oraz podejmowania skutecznych działań wspomagających rozwój dziecka i podnoszących jakość życia rodziny; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i wsparcia rodziny; jest wrażliwy na problemy wynikające z niepełnosprawności wzroku, prezentuje właściwą postawę wobec dzieci niewidomych i słabowidzących.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG80; SP_P7S_WG81; SP_P7S_WG83; SP_P7S_UW62; SP_P7S_UW63; SP_P7S_UW64; SP_P7S_KK20; SP_P7S_KK32; SP_P7S_KK44.

Liczba ECTS: 2.

35. Funkcjonalna ocena wzroku małego dziecka

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie metod funkcjonalnej oceny wzroku małego dziecka oraz umiejętność rozpoznawania zaburzeń funkcji wzrokowych i ich wpływu na rozwój dziecka. Wybrane metody diagnozy i leczenia chorób układu wzrokowego u małych dzieci. Warunki, specyfika, etapy rozwoju widzenia. Zaburzenia w rozwoju widzenia i ich wpływ na rozwój poznawczy, społeczny i motoryczny dzieci z niepełnosprawnością wzrokową. Cele, warunki i zasady przeprowadzania funkcjonalnej oceny widzenia u dzieci w wieku niemowlęcym, poniemowlęcym i przedszkolnym. Wybrane narzędzia do funkcjonalnej oceny widzenia u małych dzieci. Metodyka i procedura postępowania podczas przeprowadzania funkcjonalnej oceny widzenia u małych dzieci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe parametry diagnozy okulistycznej i potrafi je interpretować; specyfikę rozwoju funkcji wzrokowych, poszczególne etapy rozwoju widzenia oraz zna specyfikę zaburzeń w rozwoju widzenia i rozumie, jak one mogą wpływać na rozwój dzieci słabowidzących; cele i warunki przeprowadzania funkcjonalnej oceny widzenia u dzieci słabowidzących; procedurę postępowania podczas przeprowadzania funkcjonalnej oceny widzenia oraz wybrane narzędzia służące do funkcjonalnej oceny widzenia u dzieci słabowidzących.

Umiejętności (potrafi): opisać sposób oceny poszczególnych funkcji wzrokowych u małych dzieci i przeprowadzić funkcjonalną ocenę widzenia małego dziecka; dokonać oceny i adaptacji otoczenia pod kątem potrzeb małego dziecka z niepełnosprawnością wzrokową.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i wsparcia rodziny; współpracy ze specjalistami z zespołu diagnostyczno-rehabilitacyjnego w zakresie konstruowania programu diagnozy i terapii dziecka z niepełnosprawnością wzrokową.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG82; SP_P7S_WG83; SP_P7S_WG84; SP_P7S_WG85; SP_P7S_UW67; SP_P7S_UW69; SP_P7S_KK20; SP_P7S_KK43.

Liczba ECTS: 1.

36. Rehabilitacja wzroku małego dziecka

Cel kształcenia i treści merytoryczne: wybrane zagadnienia dotyczące rozwijania orientacji przestrzennej dzieci z niepełnosprawnością wzrokową. Zasady, warunki i etapy stymulacji wzroku i usprawniania widzenia dzieci słabowidzących.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczne założenia stymulowania wzroku oraz rodzaje i formy oddziaływań usprawniających widzenie u dzieci słabowidzących, w tym dzieci z niepełnosprawnością sprzężoną; wybrane programy terapeutyczne przeznaczone do wspomagania rozwoju dzieci z niepełnosprawnością wzroku; specyfikę rozwoju orientacji przestrzennej u dzieci z niepełnosprawnością wzroku.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać i zinterpretować potrzeby i zasoby rodziny dziecka zagrożonego niepełnosprawnością i z niepełnosprawnością; ocenić poziom rozwoju widzenia oraz rozpoznać zaburzenia funkcji wzrokowych u dzieci; wnioskować w jaki sposób zaburzenia funkcji wzrokowych mogą wpływać na rozwój poznawczy, społeczny i motoryczny dziecka z niepełnosprawnością wzrokową; opisać sposób oceny poszczególnych funkcji wzrokowych u małych dzieci i przeprowadzić funkcjonalną ocenę widzenia małego dziecka; przygotować indywidualny program usprawniania widzenia dla dziecka słabowidzącego w oparciu o wyniki funkcjonalnej oceny widzenia i inne informacje na temat funkcjonowania dziecka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i wsparcia rodziny i jego środowiska poza rodzinnego; współpracy ze specjalistami z zespołu diagnostyczno-rehabilitacyjnego w zakresie konstruowania programu diagnozy i terapii dziecka z niepełnosprawnością wzrokową; przyjęcia odpowiedzialność za przygotowane i prowadzone zajęcia z dzieckiem z niepełnosprawnością wzrokową.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG86; SP_P7S_WG87; SP_P7S_WG88; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW65; SP_P7S_UW66; SP_P7S_UW67; SP_P7S_UW68; SP_P7S_KK23; SP_P7S_KK43; SP_P7S_KK45.

Liczba ECTS: 2.

37. Klasyfikacja ICD i ICF w procesie wspomagania rozwoju dziecka i rodziny

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie zasad stosowania klasyfikacji ICD i ICF w diagnozie i planowaniu wsparcia rozwoju dziecka oraz jego rodziny. Miejsce ICD i ICF w procesie wspomagania rozwoju dziecka i wsparcia rodziny. Praktyczne zastosowanie ICF i ICD w ocenie funkcjonalnej dziecka i planowaniu wsparcia terapeutycznego i środowiskowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): założenia i strukturę Międzynarodowej Klasyfikacji Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia ICF oraz aktualnej Międzynarodowej Statystycznej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji zachowań małego dziecka w domu i środowisku pozarodzinnym, określić fazy rozwoju dziecka; planować, przeprowadzać i analizować ocenę funkcjonalną według podejścia ICF, planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę rozwoju dziecka w obszarach uszkodzenia struktur ciała, zaburzenia funkcji i aktywności oraz czynników osobowościowych i społecznych, z uwzględnieniem potrzeb dziecka i zasobów jego środowiska; zinterpretować dane z orzeczeń i opinii i na ich podstawie dobrać odpowiednie techniki, narzędzia, próby badawcze w celu opracowania kompleksowej oceny funkcjonowania dziecka wraz z wytycznymi do indywidualnego planu wczesnego wspomagania rozwoju i wsparcia rodziny; opracować arkusz danych diagnostycznych do obserwacji i badania małego dziecka i zasobów rodziny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i wspierania potencjału rodziny.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG98; SP_P7S_UW82; SP_P7S_UW84; SP_P7S_UW85; SP_P7S_UW86; SP_P7S_KK48.

Liczba ECTS: 1.

38. Ocena funkcjonalna rozwoju małego dziecka

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie zasad oceny funkcjonalnej rozwoju małego dziecka oraz umiejętność rozpoznawania jego potrzeb rozwojowych i ewentualnych zaburzeń. Teoretyczne podstawy oceny funkcjonalnej, pojęcie, cele i cechy oceny funkcjonalnej, zasady konstruowania narzędzi diagnostycznych do oceny funkcjonalnej - arkusze obserwacji, zadania diagnostyczne. Wybrane metody oceny małego dziecka. Studia przypadków - formułowanie opisu funkcjonowania dziecka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): założenia i znaczenie oceny funkcjonalnej we wczesnym wspomaganie rozwoju, koncepcje i standardy dotyczące wczesnej wielospecjalistycznej oceny rozwoju dziecka w wieku 0-7 lat, w zakresie jego potencjału rozwojowego; prawidłowy przebieg procesu diagnostycznego ze szczególnym uwzględnieniem roli wieloprofilowej, kompleksowej oceny funkcjonalnej; zasady konstruowania narzędzi do oceny funkcjonalnej (arkusze obserwacji, zadania diagnostyczne); wybrane metody i techniki oceny małego dziecka; poziomy wsparcia WWR i zasady kwalifikacji dziecka na poziomy wsparcia.

Umiejętności (potrafi): planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę rozwoju dziecka i sfery jego najbliższego rozwoju; scharakteryzować wybrane narzędzia diagnostyczne uwzględniając wiek rozwojowy, zespół zaburzeń klinicznych, zakres i stopień niepełnosprawności; planować, przeprowadzać i analizować ocenę funkcjonalną według podejścia ICF, potrafi planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę rozwoju dziecka w obszarach uszkodzenia struktur ciała, zaburzenia funkcji i aktywności oraz czynników osobowościowych i społecznych, z uwzględnieniem potrzeb dziecka i zasobów jego środowiska; zinterpretować dane z orzeczeń i opinii i na ich podstawie dobrać odpowiednie techniki, narzędzia, próby badawcze w celu opracowania kompleksowej oceny funkcjonowania dziecka wraz z wytycznymi do indywidualnego planu wczesnego wspomaganie rozwoju i wsparcia rodziny; opracować arkusz danych diagnostycznych do obserwacji i badania małego dziecka i zasobów rodziny; komunikować się ze specjalistami i osobami spoza środowiska pedagogicznego z uwzględnieniem obowiązujących norm językowych, przy pomocy różnych technik i kanałów komunikacyjnych; czynnie uczestniczyć w debatach dotyczących złożonych zagadnień związanych z pedagogiką specjalną, precyzyjnie prezentować własne opinie i stanowiska, wątpliwości i sugestie, dokonywać oceny innych stanowisk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej, mając świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę dokończenia się i rozwoju osobistego; współpracy z nauczycielami oraz rodzicami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy, potrafiąc współpracować ze specjalistami z zespołu diagnostyczno-rehabilitacyjnego w zakresie konstruowania programu diagnozy i terapii dziecka; okazywania empatii dziecku potrzebującemu wsparcia oraz jego rodzinie; jest wrażliwy na problemy wynikające z niepełnosprawności wzroku, prezentuje właściwą postawę wobec dziecka i jego rodziny; odpowiedzialnego i refleksyjnego przeprowadzania czynności składających się na ocenę funkcjonalną małego dziecka i jest świadomy jej znaczenia dla rozwijania potencjału rozwojowego dziecka, realizacji wspólnie w zespole wsparcia terapeutycznego i środowiskowego, którego celem jest integracja i włączenie społeczne.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG100; SP_P7S_WG101; SP_P7S_WG103; SP_P7S_WG104; SP_P7S_WG105; SP_P7S_UW81; SP_P7S_UW83; SP_P7S_UW84; SP_P7S_UW85; SP_P7S_UW86; SP_P7S_UO3; SP_P7S_KK47; SP_P7S_KK49; SP_P7S_KK50; SP_P7S_KK51; SP_P7S_KK52.

Liczba ECTS: 3.

39. Profil funkcjonalny dziecka – badania scriningowe

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie zasad tworzenia profilu funkcjonalnego dziecka oraz prowadzenia i interpretacji badań scriningowych. Profil funkcjonalny małego dziecka - skrining rozwojowy małego dziecka, zasady konstruowanie arkusza do wieloprofilowej oceny.

Opracowanie serii zadań diagnostycznych w zakresie oceny funkcji percepcyjno-motoryczno-poznawczych i komunikacji oraz przystosowania społecznego. Charakterystyka standaryzowanych narzędzi badawczych oraz procedura badań. Studia przypadków - formułowanie opisu funkcjonowania dziecka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): prawidłowy przebieg procesu diagnostycznego ze szczególnym uwzględnieniem roli wieloprofilowej, kompleksowej oceny funkcjonalnej; narzędzia diagnostyczne do oceny rozwoju dziecka w celu określenia profilu funkcjonalnego dziecka; zasady konstruowania narzędzi do oceny funkcjonalnej (arkusze obserwacji, zadania diagnostyczne); wybrane metody i techniki oceny małego dziecka.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie dokonać obserwacji rozwoju dziecka oraz dokonać oceny funkcjonalnej oraz zinterpretować i wspólnie z zespołem WWR opracować profil funkcjonalny dziecka; dokonać w zespole kwalifikacji dziecka na podstawie określonego profilu funkcjonalnego do poziomu wsparcia WWR; komunikować się ze specjalistami i osobami spoza środowiska pedagogicznego z uwzględnieniem obowiązujących norm językowych, przy pomocy różnych technik i kanałów komunikacyjnych; czynnie uczestniczyć w debatach dotyczących złożonych zagadnień związanych z pedagogiką specjalną, precyzyjnie prezentować własne opinie i stanowiska, wątpliwości i sugestie, dokonywać oceny innych stanowisk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej, mając świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego; współpracy z nauczycielami oraz rodzicami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy, potrafiąc współpracować ze specjalistami z zespołu diagnostyczno-rehabilitacyjnego w zakresie konstruowania programu diagnozy i terapii dziecka; okazywania empatii dziecku potrzebującemu wsparcia oraz jego rodzinie; jest wrażliwy na problemy wynikające z niepełnosprawności wzroku, prezentuje właściwą postawę wobec dziecka i jego rodziny.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG101; SP_P7S_WG102; SP_P7S_WG103; SP_P7S_WG104; SP_P7S_UW87; SP_P7S_UW88; SP_P7S_UO3; SP_P7S_KK47; SP_P7S_KK49; SP_P7S_KK50; SP_P7S_KK52.

Liczba ECTS: 2.

40. Społeczny model wsparcia rodziny i pracy środowiskowej

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie społecznego modelu wsparcia rodziny i zasad pracy środowiskowej oraz umiejętność planowania działań pomocowych w środowisku dziecka i jego rodziny. Społeczny model wsparcia rodziny i pracy środowiskowej. Metody, techniki oraz narzędzia służące do diagnozowania zasobów społeczności lokalnej oraz gwarantowania dostępności dla dziecka i rodziny. Praktyka i strategia działań środowiskowych. Rola i zadania Instytucji koordynacyjnej Centrum Dziecka i Rodziny w organizacji i moderowaniu sieci wsparcia WWR.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): założenia społecznego modelu wsparcia rodziny i pracy środowiskowej; regulacje prawne dotyczące możliwości wsparcia oraz ochrony dziecka i rodziny w polskim systemie prawnym; podstawowe elementy systemu wsparcia dziecka i rodziny; zakres obowiązków w ramach współpracy z koordynatorem WWR oraz specjalistą wiodącym WWR na rzecz dziecka i rodziny; rolę środowiska społecznego we włączeniu rodziny dziecka do aktywnego uczestnictwa i współdziałania w społeczności lokalnej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać i zinterpretować potrzeby i zasoby rodziny dziecka zagrożonego niepełnosprawnością i z niepełnosprawnością; wykorzystywać założenia społecznego modelu wsparcia rodziny, modelu skoncentrowanego na rodzinie w pracy środowiskowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy sytuacji wewnątrz rodziny oraz jej miejsca w środowisku; okazywania empatii dziecku potrzebującemu wsparcia oraz jego rodzinie; podejmowania działań na rzecz zadań rodziny w zakresie kształtowania jej profilaktycznej i ochronnej funkcji wobec dziecka; rozwiązywania problemów we współpracy z członkami zespołu WWR.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG106; SP_P7S_WG107; SP_P7S_WG108; SP_P7S_WG115; SP_P7S_WG117; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW90; SP_P7S_KK16; SP_P7S_KK25; SP_P7S_KK52; SP_P7S_KK53.

Liczba ECTS: 1.

41. Analiza zasobów środowiska

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie metod analizy zasobów środowiska oraz ich wykorzystania w planowaniu wsparcia dziecka i rodziny. Aranżacja przestrzeni dziecka i rodziców. Studium przypadku – wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcie rodziny oraz wsparcie środowiska, w którym funkcjonuje, planowanie pracy terapeutycznej w domu i placówce opiekuńczo-wychowawczej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego, aranżacji przestrzeni, kształtowania postaw społecznych umożliwiających inkluzję społeczną, przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu, ewaluacja. Ewaluacja, superwizja i interwizja w pracy zespołowej i środowiskowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wsparcia dziecka i rodziny uwzględniając założenia biopsychospołecznego modelu niepełnosprawności, modelu skoncentrowanego na rodzinie i modelu pracy środowiskowej; zakres zadań i kompetencji osób współdziałających z dzieckiem i rodziną w sektorach: zdrowia, edukacji, pomocy społecznej, w tym asystenta rodziny, asystenta osoby z niepełnosprawnością, opiekuna osoby z niepełnosprawnością i innych jednostek zaangażowanych w proces wsparcia dziecka i rodziny; zakres obowiązków w przypadku podejrzenia przestępstwa lub łamania prawa przeciwko dzieciom i młodzieży, np. w sytuacji zaniedbywania, wykorzystania seksualnego, przemocy w rodzinie, przemocy rówieśniczej; ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę dotyczącą podstawowych mechanizmów zarządzania i organizacji sieci wsparcia WWR w nawiązaniu do społeczno-środowiskowego modelu wsparcia dziecka i rodziny; ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat procedury postępowania badawczego w zakresie analizy indywidualnych przypadków funkcjonowania dziecka i rodziny; podstawowe metody opracowywania i prezentacji wyników badań (obserwacji bezpośredniej, skal badawczych i szacunkowych, wywiadu).

Umiejętności (potrafi): w jak najszerszym ujęciu wykorzystać regulacje prawne dotyczące wsparcia oraz ochrony dziecka; współpracować ze specjalistami z zespołu WWR, rodziną dziecka oraz środowiskiem opiekuńczo-wychowawczym w zakresie realizacji WWR, w tym z koordynatorem WWR oraz specjalistą wiodącym WWR; wykorzystać w procesie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcia rodziny wiedzę z zakresu organizacji pomocy środowiskowej w środowisku społecznym dziecka i rodziny; w postaci jasnych i klarownych wniosków przedstawić sytuację dziecka i jego rodziny, ekomapę; dokonać opis przypadku dziecka i rodziny (w postaci zanonimizowanej), który zawiera istotne informacje dotyczące dziecka, opis głównego problemu rodziny i dziecka dotyczącego funkcjonowania w obszarach jakości życia rodziny; omówić i przekazać zebrane informacje na temat zrealizowanego studium przypadku; dokonać interpretacji rozpoznania klinicznego, profilu funkcjonalnego dziecka, oceny funkcjonalnej dziecka (przygotowanej przez siebie i we współpracy z innymi specjalistami zespołu WWR oraz rodziną) oraz ekomapy, która pozwala ustalić instrumenty wsparcia rodziny i środowiska pozarodzinnego dziecka; wskazać propozycje wsparcia dla dziecka i rodziny wraz ze wskazaniem możliwych działań innych specjalistów i podmiotów; opracować w zespole plan i opis udzielanej przez siebie pomocy lub możliwej do otrzymania w danym systemie/środowisku; dokonać ewaluacji podjętych działań wykonywanych osobiście

oraz przez innych specjalistów, którzy byli zaangażowani w WWR; rozpoznawać potrzeby oraz zasoby rodzinne, zestawiać dane istotne dla przygotowania ekomapy rodziny i środowiska pozarodzinnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy sytuacji wewnątrz rodziny oraz jej miejsca w środowisku; okazywania empatii dziecku potrzebującemu wsparcia oraz jego rodzinie; podejmowania działań na rzecz zadań rodziny w zakresie kształtowania jej profilaktycznej i ochronnej funkcji wobec dziecka; rozwiązywania problemów we współpracy z członkami zespołu WWR; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i wsparcia rodziny.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG111; SP_P7S_WG112; SP_P7S_WG114; SP_P7S_WG116; SP_P7S_WG118; SP_P7S_WG119; SP_P7S_UW20; SP_P7S_UW91; SP_P7S_UW92; SP_P7S_UW94; SP_P7S_UW95; SP_P7S_UW96; SP_P7S_UW97; SP_P7S_UW98; SP_P7S_UK2; SP_P7S_UO2; SP_P7S_UO4; SP_P7S_KK16; SP_P7S_KK20; SP_P7S_KK25; SP_P7S_KK52; SP_P7S_KK53.

Liczba ECTS: 1.

42. Metodyka pracy środowiskowej

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie metod pracy środowiskowej oraz umiejętność organizowania działań wspierających dziecko i jego rodzinę w środowisku lokalnym. Prawne aspekty organizowania wsparcia środowiskowego w ramach społeczności lokalnej. Zasady organizacji wsparcia środowiskowego (rola samorządu terytorialnego, ośrodków pomocy społecznej, placówek zdrowia i edukacji, organizacji pozarządowych) oraz możliwości ich wykorzystania w procesie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka i wsparcia rodziny. Regulacje prawne dotyczące dziecka, rodziny, pieczy zastępczej. Modele pracy środowiskowej i ich wykorzystanie w procesie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka oraz wsparcia rodziny. Metodyka opracowywania i prezentacji wyników badań dotyczących sytuacji dziecka oraz rodziny w nawiązaniu do zasobów środowiskowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody, techniki i narzędzia służące określeniu potrzeb i zasobów rodziny i środowiska pozarodzinnego w zakresie rodzaju wsparcia jakiego potrzebuje dziecko i rodzina; w jaki sposób wspierać rodzinę, by zachować jej intymność i zdolność do samoregulacji; możliwości wsparcia dziecka i rodziny uwzględniając założenia biopsychospołecznej modelu niepełnosprawności, modelu skoncentrowanego na rodzinie i modelu pracy środowiskowej; prawa i obowiązki rodziców, w tym aspekty prawne związane z opieką kuratorską, ograniczeniem lub pozbawieniem praw rodzicielskich; zakres obowiązków w przypadku podejrzenia przestępstwa lub łamania prawa przeciwko dzieciom i młodzieży, np. w sytuacji zaniedbywania, wykorzystania seksualnego, przemocy w rodzinie, przemocy rówieśniczej; ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę dotyczącą podstawowych mechanizmów zarządzania i organizacji sieci wsparcia WWR w nawiązaniu do społeczno-środowiskowego modelu wsparcia dziecka i rodziny.

Umiejętności (potrafi): nawiązać i utrzymać kontakt z rodziną i środowiskiem; w jak najszerszym ujęciu wykorzystać regulacje prawne dotyczące wsparcia oraz ochrony dziecka; współpracować ze specjalistami z zespołu WWR, rodziną dziecka oraz środowiskiem opiekuńczo-wychowawczym w zakresie realizacji WWR, w tym z koordynatorem WWR oraz specjalistą wiodącym WWR; przyjąć odpowiedzialność za przygotowane i prowadzone działania z dzieckiem i rodziną; wykorzystać w procesie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka i wsparcia rodziny wiedzę z zakresu organizacji pomocy środowiskowej w środowisku społecznym dziecka i rodziny; wskazać propozycje wsparcia dla dziecka i rodziny wraz ze wskazaniem możliwych działań innych specjalistów i podmiotów; pracować w zespole WWR: obserwuje, rozumie i interpretuje zachowania i postawy członków zespołu, rodziny wobec siebie oraz dziecka z niepełnosprawnością, lepiej rozumie samego siebie oraz rozmówców przez

poszerzenie wiedzy i świadomości na temat umiejętności miękkich niezbędnych w komunikacji, wyjaśnia i przekazuje w sposób zrozumiały informacje dotyczące oceny funkcjonalnej, założeń indywidualnego planu wczesnego wspomagania rozwoju i wsparcia rodziny (IPWWR), potrafi świadomie wykorzystać wiedzę w zakresie negocjacji, rozwiązywania problemów, zachowania w sytuacji kryzysowej; czynnie uczestniczyć w badaniach zespołowych w charakterze współtwórcy postępowania badawczego i realizatora powierzonych mu zadań szczegółowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy sytuacji wewnątrz rodziny oraz jej miejsca w środowisku; okazywania empatii dziecku potrzebującemu wsparcia oraz jego rodzinie; podejmowania działań na rzecz zadań rodziny w zakresie kształtowania jej profilaktycznej i ochronnej funkcji wobec dziecka; rozwiązywania problemów we współpracy z członkami zespołu WWR; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i wsparcia rodziny; odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej specjalisty WWR, wykazuje cechy refleksyjnego praktyka, świadomego znaczenia profesjonalizmu w pracy zawodowej, współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG109; SP_P7S_WG110; SP_P7S_WG111; SP_P7S_WG113; SP_P7S_WG114; SP_P7S_WG116; SP_P7S_UW89; SP_P7S_UW91; SP_P7S_UW92; SP_P7S_UW93; SP_P7S_UW94; SP_P7S_UW97; SP_P7S_UO5; SP_P7S_UU1; SP_P7S_KK16; SP_P7S_KK20; SP_P7S_KK25; SP_P7S_KK52; SP_P7S_KK53; SP_P7S_KR4.

Liczba ECTS: 2.

43. Aranżacja przestrzeni środowiska małego dziecka

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie do projektowania i organizowania przestrzeni, która wspiera wszechstronny rozwój małego dziecka oraz jego bezpieczeństwo, samodzielność i dobrostan. Aranżacja przestrzeni środowiska małego dziecka. Praca ze środowiskiem we wdrażaniu strategii terapeutycznych i komunikacyjnych. Studium przypadku – wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcie rodziny oraz wsparcie środowiska, w którym funkcjonuje, planowanie pracy terapeutycznej w domu i placówce opiekuńczo-wychowawczej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego, aranżacji przestrzeni, kształtowania postaw społecznych umożliwiających inkluzję społeczną, przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu, ewaluacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady opracowania studium przypadku.

Umiejętności (potrafi): opracować wieloaspektowy profil funkcjonalny dziecka i ekomapę rodziny i środowiska; określić warunki realizacji planu WWR zgodnie z założeniami nowego modelu WWR; projektować kompleksowe wsparcie terapeutyczne dziecka i jego rodziny; planować, realizować i ewaluować IPWWR, omawiać i uzasadniać decyzje co do dalszych form wsparcia wskazując na możliwe rozwiązania alternatywne i potencjalne zagrożenia na dalszych etapach pracy; organizować sytuacje dydaktyczne prowokujące do samodzielnej aktywności i twórczego poszukiwania rozwiązań edukacyjnych oraz wspierające rodziców i dzieci w samodzielności w zdobywaniu wiedzy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy sytuacji wewnątrz rodziny oraz jej miejsca w środowisku; współpracy w grupie; omówienia z rodzicami, opiekunami dziecka profil funkcjonalny dziecka, ekomapę i indywidualny plan wczesnego wspomagania jego rozwoju i wsparcia rodziny; współpracy z nauczycielami i specjalistami WWR oraz rodziną dziecka i jego środowiskiem w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG123; SP_P7S_UW99; SP_P7S_UW103; SP_P7S_UW104; SP_P7S_UW106; SP_P7S_KK16; SP_P7S_KK46; SP_P7S_KK54; SP_P7S_KK56.

Liczba ECTS: 1.

44. Psychopedagogiczne metody wspomagania rozwoju dziecka we wczesnej edukacji (RBM w edukacji przedszkolnej)

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie do rozumienia i stosowania psychopedagogicznych metod wspierających wszechstronny rozwój dziecka w obszarach funkcjonowania: poznawczym, emocjonalnym, społecznym i motorycznym. Przegląd wybranych niedyrektywnych i dyrektywnych strategii i metod terapii w pracy z małym dzieckiem i jego rodziną. Praca terapeutyczna nad umiejętnościami kluczowymi dziecka w domu i placówce. Integracja percepcyjno-motoryczna - poziomy i etapy w procesie uczenia, metody wspomagania rozwoju percepcyjno-motorycznego dziecka. Psychopedagogiczne metody wspomagania rozwoju dziecka i wczesnej edukacji. Studium przypadku – wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcie rodziny oraz wsparcie środowiska, w którym funkcjonuje, planowanie pracy terapeutycznej w domu i placówce opiekuńczo-wychowawczej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego, aranżacji przestrzeni, kształtowania postaw społecznych umożliwiających inkluzję społeczną, przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu, ewaluacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady opracowania studium przypadku; zasady i sposoby operacjonalizacji zadań i dostosowywania ich do realizacji w warunkach domowych w ramach czynności rutynowych; ideę projektowania kompleksowego wsparcia terapeutycznego dziecka, jego rodziny i środowiska; planów wspomagania rozwoju dziecka i wsparcia rodziny (IPWWR), oddziaływań wspomagających i ich ewaluacji.

Umiejętności (potrafi): określić trudności i mocne strony funkcjonowania dziecka i jego środowiska; projektować kompleksowe wsparcie terapeutyczne dziecka i jego rodziny; planować, realizować i ewaluować IPWWR, omawia i uzasadnia decyzje co do dalszych form wsparcia wskazując na możliwe rozwiązania alternatywne i potencjalne zagrożenia na dalszych etapach pracy; opracować i przeprowadzić zadania terapeutyczne wynikające z oceny funkcjonalnej w warunkach domowych dziecka, uwzględniając codzienne czynności rutynowe; organizować sytuacje dydaktyczne prowokujące do samodzielnej aktywności i twórczego poszukiwania rozwiązań edukacyjnych oraz wspierające rodziców i dzieci w samodzielności w zdobywaniu wiedzy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): okazywania empatii dziecku potrzebującemu wsparcia oraz jego rodzinie; odpowiedzialnego przygotowania się do realizacji zadań i podejmowania odpowiedzialności oraz wypełniania zobowiązań społecznych, w tym komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne i społeczne; współpracy w grupie; współpracy z rodzicami dziecka i ze specjalistami z zespołu diagnostyczno-rehabilitacyjnego w zakresie konstruowania IPWWR dziecka.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG120; SP_P7S_WG123; SP_P7S_WG124; SP_P7S_UW100; SP_P7S_UW104; SP_P7S_UW105; SP_P7S_UW106; SP_P7S_KK14; SP_P7S_KK52; SP_P7S_KK54; SP_P7S_KK55.

Liczba ECTS: 4.

45. Metodyka konstruowania indywidualnych planów wczesnego wspomagania rozwoju i wsparcia rodziny (IPWWR i WR)

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie do tworzenia, realizowania i ewaluacji indywidualnych programów wczesnego wspomagania rozwoju dziecka oraz planów wsparcia jego rodziny, z uwzględnieniem potrzeb rozwojowych dziecka i jego środowiska.

Etapy konstruowania indywidualnych planów wczesnego wspomaganie rozwoju i wsparcia rodziny (IPWWR). Etap identyfikacji potrzeb i możliwości rozwojowych dziecka. Etap oceny potrzeb i możliwości dziecka. Etap konceptualizacji IPWWR. Etap ewaluacji. Regulacje prawne dotyczące konstruowania programów. Studia przypadków - analiza oceny potrzeb i możliwości dziecka oraz opracowanie na ich podstawie IPWWR. Ocena efektywności podjętych działań w kontekście konceptualizacji problemu i założeń przyjętych w kontekście skoordynowanego planu wsparcia i rodziny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ideę projektowania kompleksowego wsparcia terapeutycznego dziecka, jego rodziny i środowiska: planów wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcia rodziny (IPWWR), oddziaływań wspomagających i ich ewaluacji; zasady konstruowania IPWWR; etapy konstruowania indywidualnych planów wspomaganie rozwoju.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać i zinterpretować potrzeby i zasoby rodziny dziecka zagrożonego niepełnosprawnością i z niepełnosprawnością; projektować kompleksowe wsparcie terapeutyczne dziecka i jego rodziny, zastosowaniem zasad projektowania uniwersalnego oraz racjonalnego usprawniania; sformułować cele WWR (dziecko, rodzina) zgodnie z założeniami nowego modelu WWR; projektować kompleksowe wsparcie terapeutyczne dziecka i jego rodziny; planować, realizować i ewaluować IPWWR, omawia i uzasadnia decyzje co do dalszych form wsparcia wskazując na możliwe rozwiązania alternatywne i potencjalne zagrożenia na dalszych etapach pracy; opracować i przeprowadzić zadania terapeutyczne wynikające z oceny funkcjonalnej w warunkach domowych dziecka, uwzględniając codzienne czynności rutynowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): okazywania empatii dziecku potrzebującemu wsparcia oraz jego rodzinie; ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę dokształcania się i rozwoju osobistego; przyjęcia odpowiedzialności za przygotowane i prowadzone zajęcia z dzieckiem i rodziną; współpracy w grupie; współpracy z nauczycielami i specjalistami WWR oraz rodziną dziecka i jego środowiskiem w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG120; SP_P7S_WG121; SP_P7S_WG122; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW101; SP_P7S_UW102; SP_P7S_UW104; SP_P7S_UW105; SP_P7S_KK22; SP_P7S_KK36; SP_P7S_KK46; SP_P7S_KK52; SP_P7S_KK54.

Liczba ECTS: 3.

46. Praktyka asystencko-pedagogiczna w podmiotach realizujących WWR i WR (E3. WWR)

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie ze specyfiką funkcjonowania zespołów WWR, rodzajem prowadzonej dokumentacji, aktów prawnych odnoszących się do WWR; oceną funkcjonowania dziecka/ucznia w kontekście jego wieku, środowiska społeczno-kulturowego, kulturowej i językowej różnorodności, stanu zdrowia i przyczyny aktualnego stanu. Funkcjonowanie zespołów WWR; przygotowanie i prowadzenie dokumentacji w zespole WWR; akty prawne odnoszące się do WWR. Ocena funkcjonowania dziecka/ucznia w wielowymiarowym kontekście. Współpraca z rodzicami dziecka zagrożonego niepełnosprawnością. Zasady współpracy w interdyscyplinarnym zespole specjalistów. Zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom podczas realizowanych zajęć w zakresie WWRD.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania instytucji i podmiotów realizujących wczesne wspomaganie rozwoju dziecka oraz wsparcie rodziny w systemie oświaty i poza nim, będących w sieci WWR; organizację, statut i plan pracy instytucji i podmiotów stanowiących sieć wsparcia WWR; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w instytucjach i podmiotach realizujących działania w ramach wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka oraz wsparcie rodziny w systemie oświaty i

poza nim, będących w sieci WWR; posiada wiedzę w zakresie teoretycznych podstaw wczesnej interwencji i wczesnego wspomagania rozwoju dziecka i wsparcia rodziny; zadania poszczególnych członków transdyscyplinarnego zespołu specjalistów; podstawowe zasady dotyczące kontaktu pomiędzy rodzicami a dziećmi – prawidłowości i zakłócenia.

Umiejętności (potrafi): obserwować, rozumie i interpretuje zachowania zespołu WWR; wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli i specjalistów ich interakcji z dziećmi oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze; wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych, przez nauczycieli, terapeutów i innych specjalistów zaangażowanych w WWR; przeprowadzić rozmowę z zespołem wspierającym rozwój dziecka na temat procesu wspomagania rozwoju; poprawnie określać cele zajęć terapeutycznych, opiekuńczych, środki dydaktyczne, itd., prawidłowo dokonuje zapisu obserwacji zajęć dydaktyczno-terapeutycznych; komunikować się ze specjalistami i osobami spoza środowiska pedagogicznego z uwzględnieniem obowiązujących norm językowych, przy pomocy różnych technik i kanałów komunikacyjnych; czynnie uczestniczyć w debatach dotyczących złożonych zagadnień związanych z pedagogiką specjalną, precyzyjnie prezentować własne opinie i stanowiska, wątpliwości i sugestie, dokonywać oceny innych stanowisk; współpracować z zespołem WWR, analizować, przy wsparciu opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania merytorycznego i metodyczno-dydaktycznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie tych praktyk; połączyć określone treści własnej specjalizacji z wiedzą z innych obszarów, realizacją wczesnego wspomagania rozwoju dziecka i wsparcia rodziny w sposób odpowiedni i znaczący dla każdego dziecka i rodziny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podmiotowego traktowania osoby doświadczającej problemów w środowisku rodzinnym i poza rodzinnym; ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę dokształcania się i rozwoju osobistego; zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i wsparcia rodziny; skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz ze specjalistami, w celu poszerzenia swojej wiedzy; przyjęcia odpowiedzialności za przygotowane i prowadzone zajęcia z dzieckiem i rodziną; podejmowania działań na rzecz zadań rodziny w zakresie kształtowania jej profilaktycznej i ochronnej funkcji wobec dziecka; podmiotowego traktowania osoby doświadczającej problemów w środowisku rodzinnym; podejmowania działań promowania i optymalizowania włączenia w życie społeczne dziecka i rodziny; wzmacniania udziału rodziny w procesie WWR oraz zwiększania jej potencjału na wszystkich etapach rozwoju dziecka; okazywania szacunku i wzajemności w relacjach z rodzicami oraz w zespole transdyscyplinarnym.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG125; SP_P7S_WG126; SP_P7S_WG127; SP_P7S_WG128; SP_P7S_WG129; SP_P7S_UW107; SP_P7S_UW108; SP_P7S_UW109; SP_P7S_UW110; SP_P7S_UW111; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UO1; SP_P7S_UO3; SP_P7S_KK18; SP_P7S_KK20; SP_P7S_KK22; SP_P7S_KK26; SP_P7S_KK27; SP_P7S_KK35; SP_P7S_KK36; SP_P7S_KK42; SP_P7S_KK53; SP_P7S_KO1.

Liczba ECTS: 4.

47. Praktyka zawodowa: Indywidualna praca środowiskowa z dzieckiem i rodziną (Studium dziecka i rodziny E3.WWR-1)

Cel kształcenia i treści merytoryczne: nabycie wiedzy i umiejętności związanych z prowadzeniem procedury postępowania badawczego oraz poznanie metod opracowywania i prezentacji wyników badań - opracowanie studium przypadku. Empatia i zrozumienie dziecka, włączenie w życie społeczne dziecka i rodziny, wzmacnianie udziału rodziny w procesie WWR

oraz zwiększania jej potencjału na wszystkich etapach rozwoju, zasady pracy z rodziną w środowisku. Jakościowa i ilościowa perspektywa badawcza - możliwości zastosowania. Studium przypadku: postępowanie diagnostyczne względem dziecka z zaburzeniami rozwojowymi oraz jego rodziny, planowanie pracy terapeutycznej, ewaluacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ cech rozwoju dziecka, zasobów rodziny oraz warunków środowiska społecznego na podejmowane działania w ramach WWR; kluczową rolę rodziny dziecka i społeczności lokalnej w procesie uczenia się i rozwoju małych dzieci; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w podmiotach realizujących wczesne wspomaganie rozwoju oraz w pracy środowiskowej, będących w systemie systemu oświaty i poza nim; ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat procedury postępowania badawczego w zakresie monografii przypadku; podstawowe metody opracowywania i prezentacji wyników badań (obserwacji bezpośredniej, skal szacunkowych, wywiadu, skal badawczych zgodnych z kryteriami diagnostycznymi).

Umiejętności (potrafi): powiązać opanowane treści teoretyczne i praktyczne z rutynowymi czynnościami życia codziennego w środowisku dziecka i rodziny na podstawie zdobytej wiedzy podczas hospitacji, praktyki, seminariów, interwizji i superwizji, z udziałem rodzin objętych WWR oraz specjalistów; stosować odpowiednie sposoby kontaktu z dzieckiem, rodziną i jego środowiskiem; docenić rolę pozytywnych relacji i interakcji oraz wsparcia jako podstawy działania; zintegrować treści własnej specjalizacji z wiedzą w innych obszarach, realizacją wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcia rodziny; zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych z wykorzystaniem interwizji i superwizji; dokonać opisu przypadku (w postaci zanonimizowanej), który zawiera istotne informacje dotyczące niepełnoletniego dziecka, opisu głównego problemu rodziny i pacjenta dot. funkcjonowania w różnych obszarach jego życia, omówić przeprowadzone przez siebie rozmowy z dzieckiem i/lub jego rodziną/nauczycielami, omówić rozpoznanie kliniczne, ocenę funkcjonalną (przygotowane przez siebie lub otrzymaną od innych specjalistów), wnioski z zebranych informacji uwzględniające zasoby dziecka, jego rodziny i otoczenia, przedstawić propozycje pomocy wraz ze wskazaniem możliwych działań innych specjalistów; przedstawić plan i opis udzielanego przez siebie wsparcia lub możliwych form wsparcia do otrzymania w danym systemie/środowisku, dokonać ewaluacji/omówić/ocenić podjęte działania wykonane osobiście oraz przez rodziców i innych specjalistów, którzy byli zaangażowani we wsparcie dziecka i rodziny; wydobywać i precyzować obszary kluczowe w rozwoju dziecka oraz projektować ich eksplorację poznawczą w trakcie postępowania diagnostycznego i terapeutycznego; czynnie uczestniczyć w badaniach zespołowych w charakterze współtwórcy postępowania badawczego i realizatora powierzonych mu zadań szczegółowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i wsparcia rodziny; skutecznego współdziałania w zespole WWR, z rodziną i środowiskiem dziecka w realizacji wsparcia terapeutycznego i środowiskowego w celu poszerzenia swojej wiedzy; podejmowania działań promowania i optymalizowania włączenia w życie społeczne dziecka i rodziny; wzmacniania udziału rodziny w procesie WWR oraz zwiększania jej potencjału na wszystkich etapach rozwoju; okazywania szacunku i wzajemności w relacjach z rodzicami oraz w zespole transdyscyplinarnym.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG99; SP_P7S_WK1; SP_P7S_WK2; SP_P7S_WK3; SP_P7S_WK4; SP_P7S_UW36; SP_P7S_UW112; SP_P7S_UW114; SP_P7S_UW115; SP_P7S_UW116; SP_P7S_UW117; SP_P7S_UU1; SP_P7S_KK20; SP_P7S_KK27; SP_P7S_KK37; SP_P7S_KK38; SP_P7S_KO1.

Liczba ECTS: 5.

48. Praktyka zawodowa: Indywidualna praca środowiskowa z dzieckiem i rodziną (Studium dziecka i rodziny E3.WWR-2)

Cel kształcenia i treści merytoryczne: nabycie wiedzy i umiejętności związanych z prowadzeniem procedury postępowania badawczego oraz poznanie metod opracowywania i prezentacji wyników badań - opracowanie studium przypadku. Empatia i zrozumienie dziecka, włączenie w życie społeczne dziecka i rodziny, wzmacnianie udziału rodziny w procesie WWR oraz zwiększania jej potencjału na wszystkich etapach rozwoju, zasady pracy z rodziną w środowisku. Jakościowa i ilościowa perspektywa badawcza - możliwości zastosowania. Studium przypadku: postępowanie diagnostyczne względem dziecka z zaburzeniami rozwojowymi oraz jego rodziny, planowanie pracy terapeutycznej, ewaluacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ cech rozwoju dziecka, zasobów rodziny oraz warunków środowiska społecznego na podejmowane działania w ramach WWR; kluczową rolę rodziny dziecka i społeczności lokalnej w procesie uczenia się i rozwoju małych dzieci; zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w podmiotach realizujących wczesne wspomaganie rozwoju oraz w pracy środowiskowej, będących w systemie systemu oświaty i poza nim; ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat procedury postępowania badawczego w zakresie monografii przypadku; podstawowe metody opracowywania i prezentacji wyników badań (obserwacji bezpośredniej, skal szacunkowych, wywiadu, skal badawczych zgodnych z kryteriami diagnostycznymi).

Umiejętności (potrafi): rozpoznać i zinterpretować potrzeby i zasoby rodziny dziecka zagrożonego niepełnosprawnością i z niepełnosprawnością; powiązać opanowane treści teoretyczne i praktyczne z rutynowymi czynnościami życia codziennego w środowisku dziecka i rodziny na podstawie zdobytej wiedzy podczas hospitacji, praktyki, seminariów, interwizji i superwizji, z udziałem rodzin objętych WWR oraz specjalistów; stosować odpowiednie sposoby kontaktu z dzieckiem, rodziną i jego środowiskiem; docenić rolę pozytywnych relacji i interakcji oraz wsparcia jako podstawy działania; zintegrować treści własnej specjalizacji z wiedzą w innych obszarach, realizacją wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcia rodziny; zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych z wykorzystaniem interwizji i superwizji; dokonać opisu przypadku (w postaci zanonimizowanej), który zawiera istotne informacje dotyczące niepełnoletniego dziecka, opisu głównego problemu rodziny i pacjenta dot. funkcjonowania w różnych obszarach jego życia, omówić przeprowadzone przez siebie rozmowy z dzieckiem i/lub jego rodziną/nauczycielami, omówić rozpoznanie kliniczne, ocenę funkcjonalną (przygotowane przez siebie lub otrzymaną od innych specjalistów), wnioski z zebranych informacji uwzględniające zasoby dziecka, jego rodziny i otoczenia, przedstawić propozycje pomocy wraz ze wskazaniem możliwych działań innych specjalistów; przedstawić plan i opis udzielanego przez siebie wsparcia lub możliwych form wsparcia do otrzymania w danym systemie/środowisku, dokonać ewaluacji/omówić/ocenić podjęte działania wykonane osobiście oraz przez rodziców i innych specjalistów, którzy byli zaangażowani we wsparcie dziecka i rodziny; wydobywać i precyzować obszary kluczowe w rozwoju dziecka oraz projektować ich eksplorację poznawczą w trakcie postępowania diagnostycznego i terapeutycznego; czynnie uczestniczyć w badaniach zespołowych w charakterze współtwórcy postępowania badawczego i realizatora powierzonych mu zadań szczegółowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zdobywania wiedzy, przyjmowania wartości i podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka i wsparcia rodziny; skutecznego współdziałania w zespole WWR, z rodziną i środowiskiem dziecka w realizacji wsparcia terapeutycznego i środowiskowego w celu poszerzania swojej wiedzy; podejmowania działań promowania i optymalizowania włączenia w życie społeczne dziecka i rodziny; wzmacniania udziału rodziny w procesie WWR oraz zwiększania jej potencjału na wszystkich

etapach rozwoju; okazywania szacunku i wzajemności w relacjach z rodzicami oraz w zespole transdyscyplinarnym.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG99; SP_P7S_WK1; SP_P7S_WK2; SP_P7S_WK3; SP_P7S_WK4; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW36; SP_P7S_UW112; SP_P7S_UW113; SP_P7S_UW114; SP_P7S_UW115; SP_P7S_UW116; SP_P7S_UW117; SP_P7S_UU1; SP_P7S_KK20; SP_P7S_KK27; SP_P7S_KK37; SP_P7S_KK38; SP_P7S_KO1.

Liczba ECTS: 5.

PLAN STUDIÓW PODYPLOMOWYCH PRZYGOTOWUJĄCYCH DO WYKONYWANIA ZAWODU NAUCZYCIELA

Nazwa studiów podyplomowych: wczesne wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcie rodziny (studia kwalifikacyjne)

Wymiar kształcenia (sem.): 4 semestry

Liczba punktów ECTS konieczna do uzyskania kwalifikacji podyplomowych: 90 ECTS

Lp.	Nazwa przedmiotu/zajęć	Liczba godzin zajęć ogółem	w tym liczba:				Liczba punktów ECTS ogółem (dla przedmiotu)	Forma zaliczenia przedmiotu/ sposób weryfikacji efektów uczenia się ²
			godzin zajęć kształtujących umiejętności praktyczne ¹	punktów ECTS ¹	godzin zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość ¹	punktów ECTS ¹		
Semestr I								
1	Dydaktyka specjalna	30	20	0,8	10	0,4	4	zal. oc.
2	Diagnostyka w pedagogice specjalnej	30	20	0,8	0	0	4	zal. oc.
3	Pedagogika specjalna	10	0	0	0	0	1	zal. oc.
4	Przygotowanie pedagogiczne do pracy z dziećmi i uczniami z SPE	50	40	1,6	10	0,4	5	egz.
5	Model i standardy wczesnego wspomagania rozwoju i wczesnej interwencji – podstawy teoretyczne	10	0	0	10	0,4	1	zal. oc.
6	Neuropsychologia kliniczna dziecka	20	10	0,4	0	0	2	egz.
7	Profil kompetencyjny specjalisty WWR	5	0	0	5	0,2	1	zal. oc.
8	Pediatryczna opieka nad małym dzieckiem	15	0	0	15	0,6	1	egz.
9	Genetyczne zespoły zaburzeń	10	0	0	10	0,4	1	zal. oc.
10	Praktyka zawodowa w placówkach edukacyjnych z dziećmi ze SPE (C7)	60	60	2,4	0	0	4	zal. oc.
Semestr II								
11	Trening interpersonalny	20	20	0,8	0	0	1	zal. oc.
12	Neurologia dziecięca	20	0	0	0	0	1	zal. oc.
13	Monitoring i ewaluacja pracy w zespole (superwizja we WWR)	20	15	0,6	0	0	1	zal. oc.
14	Ocena zasobów rodziny – ekomapa	15	10	0,4	0	0	1	zal. oc.

15	Metodyka pracy z rodziną	30	15	0,6	0	0	2	zal. oc.
16	Psychiatria dziecięca	20	10	0,4	10	0,4	1	egz.
17	Pierwsza pomoc przedmedyczna pediatria	10	10	0,4	0	0	1	zal. oc.
18	Fizjoterapia pediatria	10	5	0,2	0	0	1	zal. oc.
19	Psychospołeczne uwarunkowania rozwoju małego dziecka w procesie uczenia się	40	20	0,8	0	0	3	egz.
20	Strategie i techniki w modelu behawioralno-poznawczo-rozwojowym w pracy z małym dzieckiem i jego rodziną	10	0	0	10	0,4	1	zal. oc.
21	Klasyfikacja ICD i ICF w procesie wspomagania rozwoju dziecka i rodziny	15	10	0,4	5	0,2	1	zal. oc.
22	Ocena funkcjonalna rozwoju małego dziecka	50	40	1,6	10	0,4	3	egz.
Semestr III								
23	Analiza zasobów środowiska	10	0	0	0	0	1	zal. oc.
24	Profil funkcjonalny dziecka - badania scriningowe	15	5	0,2	0	0	2	zal. oc.
25	Psycholingwistyka rozwojowa – kształtowanie mowy i języka u dzieci	10	0	0	0	0	1	zal. oc.
26	Wczesna interwencja logopedyczna	15	5	0,2	0	0	1	zal. oc.
27	Anatomia, fizjologia i patologia układu wzrokowego	10	0	0	10	0,4	2	egz.
28	Funkcjonalna ocena wzroku małego dziecka	15	5	0,2	0	0	1	zal. oc.
29	Rehabilitacja wzroku małego dziecka	25	15	0,6	0	0	2	zal. oc.
30	Aranżacja przestrzeni środowiska małego dziecka	10	5	0,2	10	0,4	1	zal. oc.
31	Psychopedagogiczne metody wspomagania rozwoju dziecka we wczesnej edukacji (RBM w edukacji przedszkolnej)	40	25	1	0	0	4	egz.
32	Metodyka konstruowania indywidualnych planów wczesnego wspomagania rozwoju i wsparcia rodziny (IPWWR i WR)	30	30	1,2	0	0	3	egz.
33	Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka z zaburzeniami neurorozwojowymi	20	10	0,4	0	0	1	zal. oc.
34	Społeczny model wsparcia rodziny i pracy środowiskowej	5	0	0	5	0,2	1	zal. oc.
35	Praktyka asystencko-pedagogiczna w podmiotach realizujących WWR i WR (E3.WWR)	60	60	2,4	0	0	4	zal. oc.
Semestr IV								
36	Trening umiejętności wychowawczych	15	10	0,4	0	0	1	zal. oc.
37	Prawne aspekty wsparcia rodziny	5	0	0	0	0	1	zal. oc.
38	Komunikacja alternatywna i wspomagająca (ACC)	15	10	0,4	15	0,6	1	zal. oc.

39	Metody neurofizjologiczne oraz techniki pielęgnacji w rehabilitacji małego dziecka	25	10	0,4	0	0	2	zal. oc.
40	Terapia ręki w rozwoju małego dziecka	15	10	0,4	0	0	1	zal. oc.
41	Audiometria tonalna – zastosowanie w diagnozie surdopedagogicznej	10	0	0	0	0	1	zal. oc.
42	Funkcjonalna ocena słuchu małego dziecka	15	5	0,2	0	0	1	zal. oc.
43	Metodyka zajęć stymulacyjno-kompensacyjnych dziecka z wadą słuchu	25	10	0,4	0	0	2	egz.
44	Metodyka pracy środowiskowej	30	25	1	0	0	2	egz.
45	Zabawa – programy wspomaganie rozwoju małego dziecka i w wieku przedszkolnym	15	10	0,4	0	0	2	egz.
46	Metodyka wspomaganie dziecka w codziennych aktywnościach (RBM)	10	5	0,2	0	0	1	zal. oc.
47	Praktyka zawodowa: Indywidualna praca z dzieckiem i rodziną (Studium dziecka i rodzinyE3. WWR-1)	60	60	2,4	0	0	5	zal. oc.
48	Praktyka zawodowa: Indywidualna praca z dzieckiem i rodziną (Studium dziecka i rodzinyE3. WWR-2)	60	60	2,4	0	0	5	zal. oc.
Łączna liczba godzin/liczba pkt ECTS:		1065	680	27,2	135	5,4	90	x

Okres zaliczeniowy na studiach podyplomowych: cykl kształcenia.

Łączna liczba punktów ECTS przypisanych do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne:¹ 27,2.

Łączna liczba punktów ECTS przypisanych do zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość:¹ 5,4.

Miejsce odbywania praktyk zawodowych:¹ przedszkola i szkoły podstawowe ogólnodostępne z oddziałami integracyjnymi, podmioty realizujące wczesne wspomaganie rozwoju dziecka i wsparcie rodziny.

Informacje o zrealizowaniu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lub uzyskania uprawnień zawodowych:¹ Kwalifikacje do wykonywania zawodu nauczyciela prowadzącego zajęcia wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

Informacja o odbyciu kształcenia zgodnie ze standardem kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela:¹ Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (Dz. U. z 2021 r. poz. 890).

Informacja o uzyskaniu przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela ze wskazaniem przedmiotu lub rodzaju zajęć, które można prowadzić:¹ Kwalifikacyjne studia podyplomowe przygotowują do wykonywania zawodu nauczyciela prowadzącego zajęcia wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

Objaśnienia:

¹Wpisano o ile dotyczy.

²Symbole formy zaliczenia: zal. – zaliczenie bez oceny, zal. oc. – zaliczenie na ocenę, egz. – egzamin.